

Metso-Leijona

2009-2010

Päihteen
laskettelutapahtuma
nuorille
s. 15

Yhdessä nuorten
kanssa
s. 7

Maria Lund houkutteli
Laukaan kirkon lähes
täyteen
s. 5

I loisesti yhdessä palvelleen

Terveyskeskuslääkäri **Eija Kiljala** toimii G-piirin piirikubernöörinä kaudella 2009–10. Kiljalan puoliso **Väinö** on ollut LC Pihtiputaan jäsen 1972 lähtien ja toimi G-piirin kubernöörinä 1999–00. Eija Kiljala päätyi leijonatoimintaan mukaan puolisonsa kautta.

– Kun aviomieheni valittiin klubin presidentiksi, niin hän kysyi minulta, lähtisinkö vetämään puoliso toimintaa. Aluksi ajattelin, että mikä semmoinen harrastus on, jossa ollaan puolison siivellä? Kuullessani leijonien hienosta palvelutyöstä päätin mennä mukaan, Kiljala muistelee.

Kevättalvella 2003 Kiljala oli perustamassa Pihtiputaalle uutta naisklubia, LC Pihtipudas Emmi, ja toimi sen charter-presidenttinä. Piirikubernööriksi hänet valittiin kevään 2009 piirikokouksessa. Piiri-

kubernöörin asemassa Kiljala haluaisi ”kirkastaa ajatusta siitä, miksi leijonat ovat olemassa”.

– Me olemme hieno palvelujärjestö ja teemme hyvää työtä auttaessamme avun tarpeessa olevia, kuten esimerkiksi nuoria, vanhuk-
sia, veteraaneja ja sairaita. Kun perustarkoitus on selvä, on helpompi olla leijona. Perusajatuksemme on hieno, auttaminen ja palvelu ovat tärkeitä asioita. Palvelu on ykkösasia ja mukava tiimityö toiseksi tärkein. Toiminta ei saisi olla pelkkää kokoustamista, vaan sen pitäisi olla myös yhdessä tekemistä.

Leijonien keskinäisessä keskustelussa on taivasteltu sitä, että leijonien jäsenet ikääntyvät kovaa vauhtia ja että nuoria ihmisiä on vaikea saada mukaan. Eija Kiljalan mielestä jäsenkunnan nuorentamisen pitäisi tapahtua pikkuhiljaa eli valitaan

muutama nuorempi henkilö kerrallaan mukaan. Myös Lionsien nuorisoklubeja eli Leo-klubeja pitäisi Kiljalan mielestä lisätä. Esimerkiksi G-piirissä on vain yksi Leo-klubi. Kiljala kuitenkin painottaa, että eläkeläisiä ei saa uusien jäsenten ottamisessa unohtaa; he ovat klubille aarre, koska heillä ei ole enää päivätöitä ja he voivat keskittyä leijonatoimintaan täysillä.

Eija Kiljalan piirikubernöörikauden teemana on ”Iloisesti yhdessä palvelleen.” Hän tarkoittaa tällä sitä, että leijonien pitäisi palvelun ja auttamistoiminnan lomassa osata pitää yhdessä hauskaa. Kiljalan mielestä klubin toimintaa pitäisi uudistaa ja ajantasaistaa, jotta aate kantaisi.

– Lions-järjestön kansainvälisen presidentin **Eberhard Wirfsin** teema on ”Liikkeellä kasvuun”.

Kasvu tarkoittaa klubien sisäistä uudistamista, toiminnan parantamista ja ajantasaistamista sekä

leijonien ja leijonaklubien määrän lisäämistä, Kiljala sanoo.

Ville Kautonen

Vapaaehtoistyö on välttämätöntä

Meille leijonille kuluva vuosi on juhluvuosi. Suomalainen Lions-toiminta täyttää tänä vuonna 60 vuotta ja Lionsliitto 50 vuotta. Hämeenlinnan vuosikokouksen yhteydessä kesäkuussa juhlistamme näitä merkkipääljuja.

Tällä toimintakaudella olemme keskittyneet tiimityöhön johtamisessa, jäsenhankintaan, nuorten mukaan saamiseen ja toimintamme näkyvyyden lisäämiseen. Lions Quest ja kummilapsiprojekti tarvitsevat näkyvyyttä.

Viime syksyn suurponnistuksemme Eurooppa Forum onnistui yli odotusten. Olemme saaneet runsaasti kiitosta eri maiden osallistujilta. Forum nosti merkittävästi suomalaisten leijonien asemaa ja arvostusta maailmalla.

Kansainvälisen presidenttimme **Eberhard Wirfsin** mukaan järjestöemme liike ja kasvu riippuvat suuresti johtajiemme liikkeestä ja kasvusta. Tällä kaudella piirin johtotiimit kasvoivat toisen varapiirikubernöörin viran myötä niissä piireissä joissa kevään vuosikokouksissa tämä muutos johtosääntöön oli hyväksytty. Tämän muutoksen myötä saamme uutta innostusta piirien johtoon.

Ensimmäiset varapiirikubernöörit toimivat piirikubernöörin hallinnollisina avustajina ja edustajina. He myös auttavat kubernöörejä

piirin klubien vahvuuksien ja heikkouksien määrittämisessä, työskentelevät piirin laajennus- ja jäsenryhmien kanssa. He työskentelevät myös piirin johtajakoulutustyöryhmän kanssa ”kehittääkseen ja toteuttaakseen piirin laajuista johtajakoulutussuunnitelmaa piirivirkailijoiden osaamisen parantamiseksi”, järjestöemme ohjesäännön mukaisesti.

Toiset varapiirikubernöörit tulevat niin ikään avustamaan piirikubernöörejä hallinnollisissa asioissa, minkä lisäksi he työskentelevät jäsentensäilytysjohtajan kanssa sekä piirin LCIF-työryhmän tukena.

Me emme pyri korvaamaan yhteiskunnan palveluita, vaan täydentämään niitä. Palvele-
malla pyrimme parantamaan elämisen laatua Suomessa. Lahjoitamme vuosittain hyväntekeväisyyteen viisi

miljoonaa euroa ja teemme n. 300 000 tuntia vapaaehtoistyötä vuodessa. Me olemme erittäin haluttu yhteiskumppani, koska meidän organisoitu osaamisemme on voimavaramme.

Vapaaehtoistyö pitäisi hahmottaa välttämättömyytenä. Kun huomaa jonkun ihmisen kaipaavan huolenpitoa, sen antamisen tulisi olla itsestään selvää. Aliarvioimme usein auttamiskykymme.

Klubi tarvitsee huolenpitoa ja hoivaa, jotta se kasvaa. Joskus muutos tapahtuu liian hitaasti. Tämä voi olla totta erityisesti vanhemmissa klubeissa, joissa toimintatavat ja kokoukset ovat ehkä muuttuneet rutiineiksi.

Joskus ratkaisu voi olla niinkin yksinkertainen kuin uuden projektin suunnittelu tai muutamien nuorempien

jäsenten rekrytoiminen uusien ideoiden saamiseksi klubiin tai muuttamalla klubin kokousten muotoa ja aktiviteetteja. Meidän tulisi nyt tarkastella toimintaamme siltä kannalta että mikä on toiminut ja missä on paranneltavaa.

Leijonat – me tavalliset ihmiset tuotamme ihmeellisiä tuloksia, oikeilla strategioilla! ”Move to Grow – Liikkeellä kasvuun” – jos me liikumme, me laajenemme ja kasvatamme itseämme, klubejamme ja paikkakuntiamme. Mikään, mikä pysyy paikallaan, ei kasva.

*Christer Löfström
puheenjohtaja 2009–2010*

Kiitokset Metso-Leijonan tekijöille, tukijoille ja lukijoille

Hyvät ystävät, G-piirin leijonat ja puoliset. Kolmivuotiskauteni G-piirin tiedostustoimikunnan puheenjohtajana on päättymässä alkukesästä. Tämä Metso-Leijona on kolmas ja samalla viimeinen minun päätoimittajuudessani ilmestyvä piirin lehti.

Siirryin vuonna 2005 Espoon LC Tarvaspää/ Espoosta lähes 20 leijonavuoden jälkeen LC Muurameen. Vaikka vanhassa klubissani oli hyvä henki, saatoin vain todeta, että leijonahenki G-piirissä on paremmin voimissaan kuin pääkaupunkiseudulla.

Hyvät ystäväni **Tuomo Kilpinen** LC Muuramesta ja **Ossi Kurki** LC Lohikoskelta olivat ansiokkaasti tehneet piirimme pää-äänenkannattajaa Metsoleijonaa jo pitkän aikaa hyvällä menestyksellä.

Klubiveljeni Tuomo ehdotti minulle, että hän voisi suositella minua seuraajakseen Metso-Leijonan päätoimittajaksi. Harkitsin asiaa ja totesin, että voisin yrittää hyödyntämällä aktiiviyöaikani kokemuksia Sanomalehtien Liiton tiedotusjohtajana ja liiton lehden, Suomen Lehdistön 30-vuotisenä päätoimittajana.

Metso-Leijonan tekeminen on ollut mielenkiintoinen ja antoisa tehtävä. Sitä tehdessä olen saanut tutustua moniin piirimme leijoniin ja piirimme

klubeissa tehtyyn ansiokkaaseen palvelutyöhön.

Erittäin suuren panoksen lehden tekemiseen ovat antaneet Korpilahden Alkio-opiston journalismilinjan opiskelijat opettajansa **Eija Kiiskisen** johdolla.

“Tärkeä tehtävä on välittää tietoa leijonien tekemästä palvelutyöstä”

Idea lehden tekemiseen yhdessä opiskelijoiden kanssa syntyi piirimme tiedotustoimikunnassa. Totesimme, että leijonien tärkeää periaatetta - yhdessä nuorten kanssa - voidaan toteuttaa näinkin. Yhteistyö opiston journalismilinjan innokkaiden opiskelijoiden kanssa lähti ripeästi käyntiin ja sitä on jatkettu kolmen vuoden ajan, joka vuosi uuden kurssin kanssa.

Leijonilta saamani palaute opiskelijoiden tekemästä lehdestä on ollut lähes poikkeuksetta erittäin myönteistä. Juttujen on todettu monipuolistuneen ja myös niiden journalistinen ote on saanut kiitosta. Myös opiskelijoiden tekemään lehden taittoon on oltu tyytyväisiä. Opiskelijat puolestaan ovat olleet tyytyväisiä ja motivoituneita saadessaan tehdä oikeaa lehteä.

Lehden kehittäminen ei olisi ollut mahdollista ilman ilmoituksista saatuja kasvaneita tuloja. Ne mahdollistivat lehden sivumäärän kasvattamisen ensimmäisen toimintavuoteni aikana 12 sivusta 20 sivuun ja nyt tämän lehden osalta 24 sivuun, sekä siirtymiseen kokonaan nelivärisyyteen. Haluan kiittää kaikkia lehtemme ilmoittajia ja siihen ilmoituksia hankkineita leijonia heidän arvok-

kaasta panoksestaan leijona-aatteen näkyvyyden edistämises-

Edellisen piirikubernööri **Pentti Äijön** kanssa päätimme, että neljänneksen lehden sivumäärästä haukannut piirin toimintakertomus kuitataan lehdessä melko lyhyesti ja itse toimintakertomus jaetaan piirikokouksessa erillisenä monisteena. Näin saatiin runsaasti tilaa entistä useamman klubin saavutusten esittelyyn Metso-Leijonassa.

Käsitykseni mukaan Metso-Leijonan ensisijaisena tehtävänä on välittää helposti luettavassa muodossa piirimme klubeille ideoita muilta klubeilta. Toinen tärkeä tehtävä on mielestäni välittää tietoa leijonien tekemästä arvokkaasta palvelutyöstä myös tärkeille sidosryhmille ja jopa mahdollisuuksien mukaan ns. suurelle yleisölle. Klubien kannattaisikin jakaa Metso-Leijonaa ainakin ilmestymispaikkakuntiansa päättäjille ja ns. suurta yleisöä varten kuntiansa kirjastoihin ja terveyskeskusten yleis-tiloihin.

“Lehden tekeminen on ollut antoisa tehtävä”

Piirin nettisivujen merkitys leijonien sisäisenä tiedonvälittäjänä on kasvanut. Piirimme ammattitaitoinen webmaster **Pasi Olkkonen** on uudistanut ne ja samalla hän on uudistanut myös Lions-liiton nettisivut. Edellinen piirikubernööri aloitti blogin pitämisen ja **Eija Kiljala** on sitä jatkanut. Kestää kuitenkin ilmeisesti aikansa ennen kuin meistä nykyisistä leijonista kasvaa aktiivisia blogi-ihmisiä.

Piirin tiedotustoimikunnan puheenjohtajan toimenkuvaan kuuluu myös piirien klubien

avustaminen tiedotustoiminnassa. Se on vaikea ja haastava tehtävä. Vain harvat klubit ovat tässä apua pyytäneet, vaan useimmat ovat hoitaneet asiansa ansiokkaasti itse. Luonnollisinta mielestäni onkin, että klubit solmivat hyvät yhteydet paikallisiin viestimiin, koska niiden toimittajat ovat yleensä tuttua väkeä. Toimittajille pitää vain aktiivisesti kertoa leijonien saavutuksista ja tarjota heille juttuideoita tai valmiita juttuja ja kuvia. Myöskään maakuntalehden alue-toimittajia ei kannata unohtaa klubien juttutarjonnassa.

Yhteistyö koko maakunnan kattavien viestimien kanssa on tärkeää leijona-aatteen näkyvyyden edistämiseksi. Se ei kuitenkaan ole kovin helppoa. Niille tarjotaan juttuja ja jutunaiheita niin paljon, että vain niiden toimituksia todella kiinnostavat jutut ylittävät uutiskynnyksen. Mutta yrittää täytyy.

Valtakunnallisesti lionit ovat saaneet näkyvyyttä Punainen Sulka ja Sight-first-keräyksillä. Näymme myös vanhusten auttajina digitelevisioon siirtymisen yhteydessä. Muutoin lionien saavutukset eivät ole päässeet kovinkaan paljon esiin valtakunnallisissa tai maakunnallisissa viestimissä.

Tässä Metso-Leijonassa on painotettu nuorisonäkö-kulmaa. Etusivukin on tehty samassa hengessä. Piirilehden sivuilla on luettavissa Alkio-opiston opiskelijan, Metso-Leijonan opiskelijatoimituspäällikkö **Ville Jaakon** kolumni, jossa hän pohtii lionsliikettä nuoren, asiasta ennen mitään tietämättömän journalismin-opiskelijan näkökulmasta.

Haluan myös todeta, että opiston tämän vuoden journalismilinjan opiskelijat ovat huipputasoa. Joitakin heistä tulemme varmasti

näkemään tai kuulemaan valtakunnan huippu-toimittajina. Opiskelijoiden työn tulokset ovat nähtävissä lehden sivuilla.

“Äänestä tämän Metso-Leijonan parasta juttua”

Lehden jatkoa ajatellen pyydän piirimme leijonia äänestämään tämän Metso-Leijona-lehden parasta juttua 25.3.2010 mennessä. Osoite on olavi.rantalainen@gmail.com tai postitse Olavi Rantalainen, Kultarannantie 112, 40950 Muurame. Tulokset kerrotaan piirikokouksessa Jämsässä 17.4.2010.

Lopuksi haluan kiittää kaikkia G-piirin leijonia siitä tuesta, jonka olen saanut kolmivuotisen toimintani aikana piirin tiedotustoimikunnan puheenjohtajana. Leijona-aate voi hyvin ja työmme on tärkeää suomalaiselle yhteiskunnalle.

Toivotan seuraajalleni parasta menestystä upean leijona-aatteen viestin viemisessä omaan G-piirimme alueella.

Olavi Rantalainen

Sisällys

Piirikuvernöörin tervehdys	2
Puheenjohtajan tervehdys	2
Päätoimittajan kiitokset	3
Sisällys	4
Kauas nuoret karkaavat	4
Maria Lund Laukaan kirkossa	5
Pylkönmäen leijonien ennätysmaalit	5
Harri Jaakkolan tervehdys	6
Arne-Ritari -säätien juhla	6
LC Palokka koululaisten tukena	6
G-piirin kevään piirikokous	7
Itsenäisyyspäivän kahvitus Sumiaisissa	7
Uudet kotisivut Lions-liitolla	8
Soidinyhtye Erotica	8
Virkistystä omaishoitajille	9
Keräys Karjalan lapsille	9
Valtakunnallinen bändikisa	9
Nuorisotilahanke Pihtiputaalla	10
Saarjärven Saarettaret kehittivät toimintaansa	10
LC Sumiainen turvaa lasten koulumatkaa	10
Keski-Suomen piirin kuulumiset	11
Viitasaaren Amazing Race	11
Konginkankaan leijonat palvelumielellä	11
Mäntän Lionsklubin survivalit	12
Kummilapset ovat lähellä leijonasydäntä	13
Huonoillakin korteilla voi pelata hyvin	13
Aidantekotalkoot Ylä-Kintaudella	14
Kansainvälinen presidentti Suomesta?	14
Club For Five Viitasaarella	15
Siperialaiset Keski-Suomessa	15
Kävelyhumppaa ja peräkonttikirppistä	16
Vilppulan liikennepuisto suojaan sateelta	16
Joulutori Tikkakoskella	16
Vaellusreissu Lappiin	17
Leijona kirjoitti kirjan	17
Videopajaa Kivijärvellä	18
Valtakunnallinen kokous Jyväskylässä 2012	18
Arkkitehtuuria Krakovassa	19
Aurausviitoja Konnevedelle ja Sumiaisiin	19
Jo puoli vuosisataa Jyväskylän harjulla	20
Talonmiespalveluja LC Jyväskylä Cygnaeukselta	20
Vaajakosken Ewen perustamisjuhla	23

Kuva: Sami Lindfors

Kauas nuoret karkaavat

Tutustuin ensimmäistä kertaa lionsklubeihin tehdessäni Metso-Leijonaa. Vaikka leijonat toimivat aktiivisesti ympäri Suomea, ei korviini ollut kantautunut mitään klubin toiminnasta. Mistä tällainen tietämättömyys johtuu?

Voisin kai syyttää nuorta ikääni. Parikymppinen nuori on melkoinen harvinaisuus leijonien piireissä, sillä jäsenet koostuvat lähes poikkeuksetta jo nuoruutensa viettäneestä herrasväestä. Miksi leijoniin ei sitten kuulu ikäisiäni nuoria?

Kyse voi toki olla tiedottamisen puutteesta. Vaikka leijonat jättävät tassunjälkensä monenmoisiin tapahtumiin, eivät ne välttämättä tavoita meitä nuoria. Toinen, ja kenties todennäköisempi syy on se, ettei nuoria yksinkertaisesti kiinnosta olla mukana leijonien toiminnassa. Me emme näe syytä miksi meidän pitäisi olla mukana samassa kerhossa, johon meidän isämmekin kuuluvat. Mieluummin liitymme johonkin itseämme lähempänä olevan kerhon toimintaan. Miten siis saataisiin leijonista nuoria helpommin lähestyvä kerho?

Jos leijoniin kuuluisi enemmän nuorta verta, se edistäisi myös tiedottamista nuoremman sukupolven joukossa. Uusien nuorten kynnys liittyä klubin toimintaan ei olisi niin korkea, jos oppaina toimisi saman ikäisiä leijonanpentuja. Ensin pitäisi kuitenkin ratkaista miten saada juniorijellonat klubin toimintaan mukaan.

Toiminnan pitäisi olla mielekästä ja kiintoisaa nuorelle. Se ei saisi olla pelkkää kokouksissa istumista tai päätösten tekemistä, vaan pikemminkin vapaamuotoisempaa oleskelua. Hyvänä esimerkkinä tästä voidaan pitää erilaisia nuorisotiloja, joissa nuoret viettävät vapaa-aikaansa. Tämä voitaisiin yhdistää lionsklubin toimintaan, joka olisi räätälöity vastaamaan paremmin nuorten ajatusmaailmaa.

Mitä hyötyä nuorelle olisi klubista? Jokainen klubi voisi kohdallaan miettiä tätä. Itse olen jäävi vastaamaan siihen, vaikka edustankin nuorten näkökantaa.

Ville Jaako
Toimituspäällikkö

Metso-Leijona

2009-2010

Me teimme tämän lehden!

Metso-Leijona 2009-2010

Julkaisija:
Suomen Lions-liitto Ry
107G-piiri DG
Eija Kiljala

Päätoimittaja
DC Olavi Rantalainen
LC Muurame

Ilmoitus- ja sivunvalmistus,
sivusuunnittelu ja taitto:
Alkio-opisto Korpilahti

Painos 4000 kpl
Painopaikka:
Lehtisepät Pieksämäki
Helmikuu 2010

Kansikuva:
Jessica Viitasalo

Alkio-opiston journalismin linja 09-10.

Maria Lund lumosi Laukaassa

Pimeä syysilta marraskuun lopulla, Laukaan kirkko hohtaa kauniisti hämärässä. Kirkon lämmin ja pehmeä valaistus kietoo ihmettelevän ensikertalaisen lempeään syleilyynsä.

Vähitellen ihmisiä kerääntyy kirkon penkkeihin. Tunnelma on rauhallinen ja odottava. Ennen kahdeksaa kirkossa alkaa jo olla paljon väkeä, noin 500 henkeä, kun

Laukaan kirkkoherra ja Laukaan lionsklubilainen, **Timo Vuojus** toivottaa kuulijat tervetulleiksi Laukaan lionsklubin joulukonserttiin. Esiintyjäksi konserttiin on saapunut paljon mainetta niittänyt **Maria Lund** säestäjänään pianisti **Jari Perä**.

Konsertin ensimmäisenä kappaleena kuullaan Ave Maria. Lundin helkkyvä ääni

kantaa kauniisti kirkossa, tunnelma on lähes harras. Klassiset sävelmät johdattavat illan kulkua ja sitä tauottavat vain Lundin välispiikit sekä ajoittaiset aplodiryöpyt.

Yhdentoista kappaleen jälkeen Lund vetäytyy takalalle ja esiintymään saapuu Laukaan seurakunnan kamarikuoro, joka esittää muutamia kappaleita ilman säestystä.

Illan päätteeksi Lund saapuu vielä esittämään joululauluja. Toiseksi viimeisenä hän esittää itselleen erityisen tärkeän romanialaisen joululaulun ja päättää illan Karl Collanin säveltämään Sylvian joululauluun.

Lopuksi Laukaan lionsklubin presidentti **Mauno Rauramo** saapuu vaimonsa **Seijan** kanssa ojentamaan kukat Lundille ja pianisti Perälle.

Konsertti ideoitiin ennen kauden alkua pidetyssä hallituksen palaverissa. Lion ja Melvin Jones -jäsen **Eino Pulkkanen** ja Lion **Arvo Tammela** olivat vetäjinä.

Itse konsertti oli ilmainen, käsiohjelma maksoi 10 euroa, joista saatu tuotto käytetään lyhentämättömänä nuorison ja vähäosaisten hyväksi. Illan nettotuotto hyväntekeväisyyteen oli 3800 euroa.

Helena Miettinen

Yleisö hiljenee kuuntelemaan, kun Maria Lund aloittaa.

Heikki Sartamon säveltämä "Meri kuutamolla" helkkyi Lundin tulkitsemana.

Pianisti Jari Perä säesti Lundin laulua.

Laukaan seurakunnan kamarikuoro toi oman sävöyksensä konserttiin.

Pylkönmäen leijonat saalistivat ennätyssumman

Syksyllä 2009 LC Pylkönmäki järjesti jo perinteeksi muodostuneen keräyksen sotaveteraanien hyväksi. Keräys hoidettiin klubilaisten ja Keuruun varuskunnan yhteisvoimin. Keräyspäivänä Keuruun varusmiehiä oli tuttuun tapaan vastaanottamassa pylkönmäkeläinen sotaveteraani **Tapio Pietiläinen**.

"Ihmiset tuntevat veteraanit ja halu auttaa on suuri"

LC Pylkönmäen presidentin **Risto Kotkan** mukaan vuosittainen sotaveteraanikeräys on Pylkönmäellä odotettu tapahtuma. Innokkaista osallistujista ei siis ollut pulaa, kun klubilaiset kiersivät

talosta taloon keräyslippaan kanssa. Keräyslipas täytyikin 1834,65 euron verran, joka tekee Pylkönmäen kokoisessa kylässä keskimääräiseksi lahjoitussummaksi kaksi euroa per henkilö. LC Pylkönmäen mukaan keräys oli erityisen onnistunut, sillä yleinen taso lahjoitussummalle on alle 1,60 euroa.

Keräyksen tuotto käytetään lyhentämättömänä Pylkönmäen veteraanien hyväksi. Avustusta käytetään muun muassa sotaveteraanien kuljetuksiin eri tilaisuuksiin ja leskien avokuntoutukseen. Presidentti Kotka kertoo Pylkönmäellä asuvan kolmetoista sotaveteraania. Pienellä paikkakunnalla etu on se, että ihmiset tuntevat

veteraanit ja halu auttaa on suuri.

LC Pylkönmäellä aiotaan järjestää keräys syksyisin myös jatkossa. LC Pylkönmäki on omalla toiminnallaan antanut kyläläisille mahdollisuuden kiittää paikkakunnan veteraaneja.

Linda Calamnius

Leijonat: katse tulevaisuuteen!

Yli 30 vuotta lionstoiminnassa mukana ollut, nykyisin eläkkeellä oleva teollisuuden virkamies **Harri Jaakkola**, 63, valittiin Lions 107 G piiriin kevään 2009 piirikokouksessa 2. varapiirikuvnööriksi. Äänekoskelta kotoisin oleva Jaakkola sanoo hakeneensa luottamustehtävää, koska hänellä oli halu päästä puhumaan Lions-toiminnan uudistamisesta: Lionismissa pitäisi katsoa tulevaisuuteen eikä elää pelkästään vanhojen tapojen varassa.

– Keväällä 2009 Lionsin edellinen kansainvälinen presidentti kehoitti leijonia tarkistamaan asioita uusiksi ja miettimään “miten voisimme tehdä asiat toisin, jotta menestyisimme tulevaisuudessa”, Jaakkola sanoo.

Jaakkolan toimenkuvaan ei kuulu uusien Lionklubien perustaminen, vaan hänen pitäisi osata puhua jäsenille klubien sisäisen hengen kehittämistä ja säilyttämisestä.

– Nykyinen Lionsien kansainvälinen presidentti Saksasta (Eberhard Wirfs) sanoi tunnuslauseekseen “move to grow”. Itse tulkitseen tämän lauseen niin, että voimme kasvattaa henkisyttämme ilman klubien määrän lisäämistäkin, Jaakkola sanoo.

1. varapiirikuvnööriä tulee vuoden päästä piirikuvnööri ja **2.** varapiirikuvnööriä (Jaakkola) tulee **1.** varapiiri-

kuvnööri. Harri Jaakkola ei tässä vaiheessa osaa sanoa aikooko hän pyrkiä piirikuvnööriksi asti.

– Tällä hetkellä haluaisin piirikuvnööriksi jonkun nuoremman, koska on parempi, että näitä asioita johtavat mieluummin viisikymppiset kuin eläkeläiset. Hommat eivät muuten modernisoidu, Jaakkola tuumii.

Jaakkolan mielestä leijonien pitäisi keskittyä tällä hetkellä toiminnassaan nuorisoon, erityisesti alle 18-vuotiaisiin. Jaakkola mainitsee näkemyksensä tueksi Naantalissa viime lokakuussa sattuneen tuhoisan tulipalon, joka vaati viiden nuoren ihmisen hengen.

– Pelastuneet nuoret sanoivat julkisuudessa, että “haistomme palaneen käryä, mutta emme tienneet mitä voisi tehdä”. Kun siinä iässä oleva porukka puhuu tällaisia

niin onhan se huolestuttavaa. Katastrofitilanteessa he seisoivat tumput suorina. Jotain pitäisi keksiä, että nuorisovalistustyötä saataisiin paremmaksi, Jaakkola sanoo.

– Onko muodollisella klubikokouksella enää tarvetta? Voimmeko pitää kokouksen epämuodollisessa tilassa, voimmeko pitää sen aika-ajoin muuallakin kuin aina siellä missä se on pidetty viimeiset 30 vuotta, Jaakkola miettii.

– Nuorien kohdalla pitäisi muistaa myös se, että kun jäsenkuntaa uudistetaan, niin pyrittäisiin ottamaan useampia nuoria yhtäaikaan tilalle. Ajatellen kumpi olisi parempi: se, että nuori tulee yksinään yli 60-vuotiaiden henkilöiden sekaan vai että nuori tulee paikkaan, jossa olisi useampi nuori, Jaakkola pohtii.

Harri Jaakkolan mielestä

lionstoiminnassa pitäisi keskittyä mahtipontisuuden ja koreilun sijasta enemmän klubien perustoimintaan, johon kuuluu keskinäinen veljeys ja auttaminen.

– Leijonien pitäisi katsella uudelleen perustoimintaansa, arvioida se ja keskittyä sen hoitamiseen ja vähentää näitä tällaisia ulkoisia asenteita, koska ne ovat niin kalliita.

Esimerkiksi Jaakkola mainitsee Lions Clubin kalliin jäsenmaksun.

– Kun puhumme vapaaehtoistyöstä, niin jäsenmaksu toimii kynnyksenä toimintaan ryhtymisessä. Mitä itse ajattelisit, jos pyytäisin sinua liittymään auttamisjärjestöön, jonka jäsenmaksu on 70 euroa? Miettisit muutaman kerran liittyykö vai ei, Jaakkola tuumii.

Ville Kautonen

Arne Ritari-juhla Tikkakoskella

AR-Säätiön tarkoitus on tukea ja edistää Suomen lionsklubien hyväntekeväisyyteen johtavia aktiviteetteja. Säätiön hallitus myönsi viime kaudella yhteensä apurahoja n. 95500 •, josta piirimme yhteensä 10 300 • Saarijärvelle, Vilppulaan ja Kannonkoskelle sekä tuki piirimme tiedottamista 400 eurolla.

Viisi uutta Lions-ritaria lyötiin ja niitä kaikkia piirimme tuki ritarimaksun puolikkaalla.

Piirien välisessä adressimyyntikilpailussa G-piirimme saavutti hienosti 2. sijan. Kauden tulos oli 7110 euroa - onneksi olkoon klubeille hienosta myynnin kasvusta.

Kuluvan toimintakauden alkajaisiksi Peurungan SuurPNAT:ssa jo viisitoista klubia varasi adresseja

kauden tarpeisiin. Lähes puolet kauden adressimyyntitavoitteesta täyttyi jo silloin ja ko. klubit ovat näiltä osin varmistaneet 100 %:n presidentin palkinnon kauden klubipresidentilleen.

Uusien ansioituneiden Lions-ritarien tavoite tälle kaudelle on kymmenen, joista viidelle piiri myöntää tukea puolet ritarimaksusta.

Tavoitteena on saada piiriimme apurahoja 10 000 euron edestä, joten ei muuta kuin suunnittelemaan paikkakuntaanne hyödyntäviä palveluaktiviteetteja, joihin panette työpanoksenne lisäksi taloudellista panosta, niin anotaan säätiöltä panoksenne verran lisää.

Viime toimintakausi oli G-piirissämme Arne Ritari-säätiötoimikunnan näkökulmasta hyvin myönteinen. Sen

kunniaksi ja vaalien Suomen lionstoiminnan kummin, Arne Ritarin, elämäntyötä maamme lionstoiminnan perustamisessa järjestämme Arne Ritari-juhlan perjantaina 12.3.2010 Varuskuntakerholla Tikkakoskella. Juhlapuhujana on rauhaturvaaja **Timo Kantalainen**, joka kotiutui edellisistä tehtävistään Tshadista juuri sopivasti Linnan juhliin itsenäisyyspäiväksi.

Kaikki piirimme lionit puolisoineen ovat tervetulleita juhlaan, jossa klubeilla on erittäin juhlava tilaisuus palkita ansioituneita lioneita Lions-ritari-arvonimellä AR-säätiön johdonkin ollessa paikalla.

Tuomo Kilpinen / LC Tikkakoski

Nuoret kuittasivat stipendin siivoustalkoissa

30-vuotisen taipaleensa kunniaksi Lions Club Palokka pyysi nuoriso- ja vanhustyötä tekeviltä seuroilta ja yhteisöiltä avustuksia toimintansa tukemiseen.

“Ryhmä toivoo avustusta leirikouluun”

Palokan koulun yläluokkien kymmenestä oppilaasta, erityisopettajasta ja avustajasta koostuva ryhmä toivoi avustusta leirikoulun järjestämiseksi. Avustuksen vastikkeeksi oppilaat ja heidän vanhempansa osallistuivat toukokuussa 2009 veljien järjestämään siivoustapahtumaan. He

siivottivat Palokan Pappilanjoen jokivartta sekä sen lähiympäristöä.

Näyttävä tempaus keräsi paljon hyvää palautetta. LC Palokka aikoo jatkossakin kohdistaa avustustyötä nuorisotoiminnan hyväksi.

*Hanna Teriö
Krista Koski*

Yhdessä nuorten kanssa

G-piirin kevään 2009 piirikokouksessa 1. varapiirikubernööriksi valittiin **Pirkko Kokkonen** Äänekoskelta. Kokkonen aloitti varsinaisena leijonana vuonna 2002 LC Äänekoski/Helmessä. Kyseinen klubi perustettiin Helmin päivänä 7.5.2002 ja Kokkonen oli yksi sen perustajista ja ensimmäinen presidentti. Kokkonen on ollut LC-toiminnassa mukana leijonapuolisona. Hänen aviopuolisonsa **Jukka** on nimittäin ollut mukana LC Kotakennäs/Äänekoskessa vuodesta 1985 asti. Piirikubernöörin virkaa Kokkonen kertoo hakeneensa lisähaasteiden vuoksi. Mitä tarkkaan ottaen kuuluu hänen toimenkuvaansa?

– Piirikubernööri johtaa piiriä ja minä varapiirikubernöörinä avustan. Tärkeä päämäärä on myös jäsenhankinta.

Kokkonen virka kestää

vuoden. Systeemi on yleisesti ottaen sellainen, että 1. varapiirikubernööristä tulee vuoden kuluttua piirikubernööri. Kokkonen aikoo omien sanojensa mukaan pyrkiä piirikubernööriksi, ”jos ei ihmeitä tapahdu”.

Lions-liiton tämän vuoden teemana on ”Yhdessä nuorten kanssa”. Kokkonen mukaan tämä tarkoittaa sitä, että leijonat avustavat nuoria. Esimerkiksi Lions-liitto lahjoitti hiljattain päiväkoteihin ja kouluihin heijastimia. Vaikka nuoriso säättääkin tulevaisuuden eivät leijonat ole unohtaneet vanhuksiakaan.

– Ulkoilutamme vanhuksia ja ostimme vanhainkoteihin ja palvelutaloihin esimerkiksi keinutuoleja, digibokseja ja televisioita, kertoo Kokkonen.

Lionsklubeissa on pulaa nuorista jäsenistä. Leijonat vanhenevat lujaa vauhtia ja klubilaisten keski-ikä taitaa

olla viidenkymmenen paikkeilla. Pirkko Kokkonen mielestä tämä asia pitäisi korjata.

– Tammikuussa oli Leijonat näkyvässä-viikko. Siellä oli tilaisuus houkuttaa nuoria mukaan.

Leijonat harrastavat myös nuorisovaihtoa eli nuorelle hankitaan hänen haluamastaan kohdemaasta isäntäperhe muutaman viikon pituiseen vaihtoon kesäajaksi.

Mitä mieltä 1. varapiirikubernööri on muuten Leijona-asioista?

– Tätä on muutettu vapaamuotoisemmaksi. Pyrimme tekemään kokoontumisista virkistävämpiä eli että kokoukset eivät olisi virallisia ja jäykkiä vaan rennompia ja vapaamuotoisempia. Nuorten mukaan saaminen

Pirkko Kokkonen ja nepalilaisen ystävyysklubin antama pashminahuivi.

virkestäisi toimintaa. Heillä olisi omat kuvionsa, Kokkonen tuumii.

*Ville Kautonen
Kuva: Sami Lindfors*

Leijonat muistivat vanhuksia itsenäisyyspäivänä

Sumiaisten lionsklubi huomioi paikallisen vanhainkodin asukkaita järjestämällä itsenäisyyspäivän kahvi- ja virkistystilaisuuden palvelutalo Sumiaiskodin ruokasalissa. Leijonaveljet ottivat ikäihmiset vastaan arvokkaasti kätellen ja auttoivat heidät istumaan juhlapöydän ääreen. Heikkokuntoisimpiakaan ei unohdettu; he saivat nauttia juhlatarjoiluista omissa asunnoissaan.

”Säästötoimet ovat ajaneet vanhustenhuollon ahtaalle”

Tilaisuus aloitettiin yhteislaululla, jonka jälkeen kuultiin pianoversio **Jean Sibeliuksen** kansallisromanttisesta Kuusi-sävellyksestä. Kahvitarjoilun alkaessa iloinen puheensorina

Inkeri Lamminniemi (vas.) ja Annikki Kipponen viettivät itsenäisyyspäivää leijonien juhlavieraina.

täytti salin. Juhlava täytekakku teki hyvin kaupansa yhteislaulujen lomassa. Tilaisuus päätettiin arvokkaasti Maamme-lauluun.

Sumiasten lionsklubin presidentti **Olavi Äikäs** kertoo, että klubi on saanut paljon positiivista palautetta ulkopuolisten virikkeiden tarjoa-

misesta vanhainkodin asukkaille. –Yhteistyö on sujunut hyvin ja osanotto on ollut innokasta. Vastaava virkistystilaisuus

järjestettiin myös aiemmin syksyllä, sillä kaupungin säästötoimet ovat ajaneet vanhustenhuollon ahtaalle. Jopa iltapäiväkahvitus on jouduttu lopettamaan leikkausten takia. Asukkaat ovat olleet kiitollisia lionsklubin vapaaehtoistoiminnasta, Äikäs kertoo.

Itsenäisyyspäivän juhlallisuuksien järjestäminen on Äikkään mukaan luontevaa jatkoa klubin muulle vanhustoiminnalle.

–Tästä on tarkoitus tehdä jatkuva perinne. Myönteisestä palautteesta päätellen tällaiselle toiminnalle on todella tilausta, hän summaa.

Ilmari Hiltunen

Kelkka- lätkää useammalle

Jyväskyläläiset Lions klubit yhdistivät voimansa LC Jyväskylä Ainon aloitteesta ja hankkivat yhteistyössä viisi jääkiekkokelkkaa lahjoitettavaksi Jyp Junioreiden Kelkkalätkäjoukkueen käyttöön. Luovutustilaisuus oli 5.2.2010 JYP-Kalpa ottelun yhteydessä.

Kelkkajääkiekko on jääkiekosta kehitetty vammaisurheilulaji, jota pelataan muun muassa Paraolympialaisissa. Tavallisesta jääkiekosta poiketen pelaajat käyttävät kelkkoja ja lyhyitä mailoja jäällä liikkumiseen.

Kelkkajääkiekko soveltuu kaikille, joilla on hyvä ylävartalon hallinta, istumatasapaino ja hyvä käsien toimintakyky. Kaupungin liikuntapalvelut käynnistää ryhmän vasta-alkajille.

Marleena Ahonen
LC Jyväskylä Ainot

Lionsliiton kotisivut uudistuivat

Suomen Lions-liitto ry:n kotisivut - www.lions.fi – ovat vihdoinkin uusittu. Uusiminen aloitettiin helmikuussa 2009, ja sivusto oli teknisesti valmis heinäkuussa.

Projektin kokonaisuudesta vastasi Pasi Olkkonen NET-työryhmän jäsenenä ja Dataseed Oy:n yhdyshenkilönä. Pasi Olkkonen on ollut Lions-järjestössä 10 vuotta. Hän on hoitanut klubin virkatehtäviä ja toiminut pari vuotta G-piirin webmasterina ja Internet-työryhmän puheenjohtajana.

Ajatus Suomen Lions-liitto ry:n kotisivujen uusimisesta oli kypsytynyt jo pitkään, talvella 2008–2009 oltiin jo siinä pisteessä, että jäsenistön taholta tuli jatkuvasti palautetta vanhojen sivujen uudistamisen tarpeesta. Tiedon löytäminen kotisivuilta koettiin hankalaksi ja ulkoasu ei vastannut Suomen Lions-

liiton asemaa Suomen lionstoiminnassa. Liiton sivuja pidetään yhtenä tärkeimmistä välineistä järjestön sisäisessä viestinnässä. Kotisivut vaikuttavat myös siihen minkälaisen kuvan liitto antaa julkisuuteen. Sivuston ulkoasu vaikuttaa yleisön vaikutelmaan koko järjestöstä, ei pelkästään Suomen Lions-liitosta.

“Syksyllä 2009 uusi palvelinjärjestelmä ja uusi sivusto otettiin käyttöön.”

Sivuston ylläpitoa varten NET-työryhmä oli päättänyt ottaa käyttöön Joomla! julkaisujärjestelmän. Palvelinjärjestelmä päätettiin myös uudistaa, jotta voitaisiin varmistaa Joomla:n toiminta. Dataseed Oy:n ansiokas webdesigner **Teemu Miettinen** teki pari ehdotelmaa ulkoasusta, joista pienten

muutosten jälkeen valittiin sopiva ulkoasu toteutettavaksi.

Syksyllä 2009 uusi palvelinjärjestelmä ja uusi sivusto otettiin käyttöön. Samalla kaikkien 16 piirin ja 350 klubin sivustot siirrettiin uudelle palvelimelle. Näiden lisäksi siirtyivät myös Leojen ja Europa Forum 2009:n sivut. Projektin oli mittava ja vaikka ongelmia esiintyi, kaikki meni kuitenkin lopulta nappiin.

Suomen Lions-liitto ry:n kotisivuille lisättiin myös kävijälaskuri. Päivittäin sivulla vierailee keskimäärin noin 550 kävijää, parhaimmillaan yhden päivän kävijöitä voi olla jopa 800. Sivulatauksia tulee noin 3000 kappaletta päivässä.

G-piirin kotisivuilla on vierailut noin 800 kävijää kuukaudessa ja keskimäärin 25,82 kävijää päivässä.

Parhaimmillaan päivän aikana on ollut 44 kävijää.

G-piirin blogissa on kuukauden aikana vierailut 62 kävijää. He katsoivat kuukauden aikana sivuja yhteensä 220 kertaa, eli sama henkilö on käynyt kuukaudessa sivuilla keskimäärin kolme kertaa.

Blogin kävijämäärät olisivat varmasti suuremmat jos kaikki tietäisivät blogin olemassaolosta.

Piirin blogista löytyy leijoniin liittyvää vain piirin leijonille tarkoitettua sisäistä tietoa. Piirin leijonat voivat kysyä blogin osoitetta piirisihteeriltä.

Joni Uusimäki

Rytmi on tärkein, musisointi on hauskaa

Soidinyhtye Erotica on Sysmän Lions-veljien muodostama 7-jäseninen Lions- ja huumorihenkkinen orkesteri, joka on toiminut 1980-luvun lopulta alkaen. Alkuun klubin omissa tilaisuuksissa viihdyttäneet yhtye tekee nykyään keikkoja myös hirvipeijaisissa ja häätöjuhlissa. Soidinyhtyeen tienaamat keikkapalkkiot tilitetään suoraan klubin aktiviteettitilille.

Soidinyhtyeen esiintymisistä klubitoiminnan sisällä ei ole veloitettu juurikaan mitään, onpa joskus käynyt niinkin, että yhtyeen jäsenet ovat joutuneet maksamaan esiintymisestään.

Viime vuosina Soidinyhtyeelle on laadittu varainkeräyksen osalta oma budjetti ja yhtye onkin

hankkinut varoja kunnioittavan määrän. Yhtye on myös voittanut Sysmän piirikokouksen yhteydessä pidetyn Leijonayhtyeiden tanssimusiikin SM-kilpailun huhtikuussa 2008.

Yhtyeen nimi vakiintui aluksi Soidinyhtyeeksi ja nimenomaan d-kirjaimella, sillä jo tuolloin oli havaittavaisissa soitannon aiheuttavan “eroottista värinää”, ei niinkään soittajissa vaan kuulijoissa. Myöhemmin Soidinyhtyeen liitteeksi tuli Erotica, aluksi epävirallisesti, mutta vakiintui myöhemmin pysyväksi. Joku kateellinen irvileuka rohkeni myös epäillä, että yhtye muka soitti epäpuhtaasti tai joku sen jäsenistä oli soittanut väärin jonkun kohdan tai peräti koko kappaaleen.

Levy julkistettiin clubin 40-vuotisjuhlassa 16.2.2002 ja siitä saatu puhdas tuotto tuloutettiin clubille.

Koska Soidinyhtyeellä on jämäkät moraaliset arvot, nimikirjoituksia on kirjoitettu vain käsivarsiin, kämmenistä korkeintaan kyynärpäähän sijoittuvalle alueelle. Soidinyhtye on myös koko toimintansa ajan koettanut pitää kiinni parista periaatteesta, joista ensimmäinen on Musisointi on hauskaa, ja toinen Rytmi on tärkein.

Näitä periaatteita on syksyn 2009 aikana toteutettu kiittävästi; kaikkiaan viisi viikonloppukeikkaa ja veljien yhteenlaskettu harjoittelu- ja soittotuntimäärä oli 307 tuntia (ilman matkoja ja pakkaamisia). Suhteellisen

paljon eroottisia värinöitä suomalaiselle miehelle...

Nykyinen kokoonpano: Janne-Pekka Juutilainen – kitara, Urho Papinniemi – basso ja taustalaulu, Timo Tervo – rummut ja yhtyeen johto (vetovastuu vaihtuu vuosittain), Pertti Lehtosalo – laulu, Reijo Oinonen –

hanuri, Esa Nykänen – hanuri ja Kyösti Neva – laulu.

*Esa Nykänen ja Janne-Pekka Juutilainen/
LC Sysmä*

Huumoriyhtye aiheuttaa eroottista värinää.

Äänekosken leijonat omaishoitajien tukena

Omaishoitaja hoitaa sairasta tai vammaista lähiomaistaan kotona ympärivuorokautisesti ja saa työhönsä riittämättömästi henkistä, taloudellista ja fyysistä apua. Omaishoitajien merkittävänä tukena toimivat ”Omaishoitajat ja läheiset” -liiton paikallisyhdistykset.

Omalla alueellamme toiminnasta vastaa

Ääneseudun Omaishoitajat ry. Tämä yhdistys toimii kaikkialla nykyisen Äänekosken seudulla sekä Konnevedellä. Yhteistointa omaishoitajien kanssa lähti käyntiin, kun lahjoitimme heille seinäkalentereitamme.

Lahjoitustilaisuudessa kävi ilmi, että omaishoitajat tarvitsevat paljon apua kotitöihin ja

myös virkistyspäivän järjestäminen olisi toivottavaa. Olemme kevään ja kesän aikana tehneet pieniä talkootöitä omaishoitajille. Esimerkiksi erilaiset siivous- ja pihanhoitotyöt ovat kuuluneet näihin kuvioihin. Ennen meitä tällaista talkootoimintaa on järjestänyt LC Äänekoski/Helmi.

Keväällä järjestimme omaishoitajille virkistysiltoapäivän Äänekoskella Hotelli Särkän vanhassa päärakennuksessa. Väkeä oli tuvan täydeltä. Tässä tilaisuudessa lauloimme, leikimme ja söimme iltapalaa. Päätöskahvia odotellessa pelasimme ulkona mölkkyä. Pelin lomassa maistelimme grillimakkaroitu.

Käytännön toteutuksessa saimme apua Huiman jalkapalloilijoita, joiden

kanssa klubi on järjestänyt myös yhteistä kalenterinmyyntiä. Palloilijat hoitivat osallistujien kuljetukset juhlapaikalle ja takaisin. Moninaisessa järjestelyrulletissa auttoivat myös Omaishoitajat ry:n vapaaehtoiset työntekijät. Lisää lauluvoimaa saimme LC Äänekosken leijonista.

Keittiöpuolen järjestelyistä emme olisi selvinneet kunnialla ilman Hotelli Särkän emännän apua. Onneksi emäntä huomasi ajoissa meidän ”ukkojen” olevan tumpeloita tarjoilujen järjestelyissä. Tämä puoli juhlasta sujui käytännössä emännän ohjauksessa.

Aiomme jatkaa yhteistyötä omaishoitajien kanssa. Mielestäni tämä on erittäin mielekäs ja hyödyllinen aktiviteetti, jota voisi suosittel-

Lauri Hyppönen (vas.) ja Esko Arola, LC Kotakennäs, sekä Pertti Leinonen, LC Äänekoski, laulattavat.

la muillekin klubeille. Jatkossa pyrimme lisäämään yhteistyötä paikkakunnan klubien kanssa, sillä yhden klubin voimat eivät riitä tällaisen toiminnan kunnolliseen toteuttamiseen.

Raimo Veintie,
LC Äänekoski/Kotakennäs

Kädet liikkuvat Saku sammakko-laulun tahdissa.

Leoilta lämpöä Karjalan lapsille

Suomen leot järjestävät taas tänä vuonna perinteisen Lämpöä Karjalan lapsille -keräyksen. Kuudetta kertaa järjestettävällä keräyksellä pyritään keräämään tarpeellisia tavaroita Venäjän Karjalan lapsille ja nuorille. Tämän vuoden keräysartikkeliksi on valittu liinavaatteet, sisältäen lakanat, pussilakanat, tyynyliinat ja pyyhkeet. Virallinen keräysaika on 1.1.2010 - 30.4.2010.

Keräykseen lahjoitetut liinavaatteet toimitetaan Karjalaan leojen yhteistyökumppanin, joensuulaisen Karjalan Apu ry:n, kautta.

Jokainen leoklubi voi toteuttaa keräyksen haluamallaan tavalla. Edellisinä vuosina keräyksiä on järjestetty muun muassa kouluilla, markkinoil-

la, kaupoissa ja leijonien tapahtumissa. Viime vuonna keräys toteutettiin eduskunnassakin. Tällä kertaa uutterimmalle leoklubille on luvassa palkinto, sillä eniten liinavaatteita kerännyt klubi saa 100 euroa palkintorahaa aktiviteettitililleen.

Jyväskylän Leo Club Lohikosken **Anna-Maija Räihä** on valtakunnallisesti vastuussa tämän vuoden LKL -keräyksestä. Jos G-piirin alueen leijonat haluavat osallistua keräykseen, kehottaa Anna-Maija ottamaan häneen yhteyttä soittamalla tai lähettämällä sähköpostia.

040-7690778 anna-maija.raiha@leo-clubs.fi

Eve Kolari

SK E B A -bändikisa nostaa nuorisobändit lavalle

Suomen Lions -liitto ry järjestää tänä vuonna valtakunnallisen SKEBA -nuorisobändikilpailun. Kilpailuun voivat osallistua kaikki nuorisobändit, joiden jäsenet täyttävät vuonna 2010 korkeintaan 18 vuotta. Jokainen lions -piiri järjestää oman karsintakilpailunsa maaliskuun huhtikuun aikana. Karsintakilpailuiden voittajat kamppailevat bändikisan voitosta loppukilpailussa kesäkuun 11. päivä Hämeenlinnassa.

Karsintakilpailuun valitaan kuusi parasta esikarsintaan osallistunutta bändiä. G-piirin esikarsinta suoritettiin äänitteiden perusteella. Äänitteiden tuli sisältää kolme noin kolmen minuutin pituista erityylistä ja -rytmistä kappaletta. Musiikkityyli oli vapaavalintainen. Nuorisobändikisan tavoitteena on edistää nuorten harrastusta musiikin parissa. Esiintymiskokemuksen lisäksi jokainen bändikisaan osallistuja saa kehittävästä palautteesta kilpailun tuomaristolta.

Arviointiperusteina kilpailussa on hyvän soittoaidon lisäksi hauska meininki. Lisäpisteitä tuomaristo lupaa puhallinsoitinten käytöstä.

Alueellisen karsintakilpailun voittajille on luvassa keikka leijonien tapahtumassa kevään tai kesän aikana. Loppukilpailun voittajat saavat valita joko levytysmahdollisuuden tai rahapalkinnon. Myös loppukilpailun hopea- ja pronssimitalistit tullaan palkitsemaan.

Eve Kolari

Leijonat täydensivät nuorisotilat

Pihtiputaan lionsklubit LC Pihtipudas ja LC Pihtipudas Emmit onnistuivat hyvin Punainen Sulka 2006 keräyksessä. Klubit järjestivät yhteistyössä Arja Korisevan kirkkokonsertin, jonka tuotolla saatiin kasaan puolet keräystuloksesta.

“Olemme voineet toteuttaa hienosti teemaamme: yhdessä nuorten kanssa”

Marraskuussa 2007 klubi kustansi lukion ja yläasteen oppilaille kaksi “Räjähdyksivaara” näytelmän esitystä. Samoihin aikoihin alkoi myös nuorisotilahanke. Kunta oli rakentanut yläasteen yhteyteen uudet nuorisotilat, jonka laitteita leijonat halusivat täydentää.

Nuorisovaltuusto teki ehdotuksen hankittavista

Topi Kokko esittelee taitojaan uudella rampilla.

laitteista ja tältä pohjalta teimme toteutussuunnitelman, jonka kustannusarvio oli 5 000 euroa. Klubit käyttivät hankkeeseen 2 500 euroa ja Arne Ritari -säätiöltä saatiin 2 500 euroa. Hanketta ryhdyimme toteuttamaan keväällä 2008.

Ensimmäiset hankinnat olivat uusi DVD-soitin, Nintendo-konsoli, biljardipöytä ja ilmakiikkopeli. Kunnostimme käytössä kärsineen biljardipöydän. Talkoilla kasasimme myös uusi biljardipöytä. Kunnostetut

laitteet otettiin heti kovaan käyttöön.

LC Pihtipudas Emmien vastuulla oli nuorisotilan viihtyisyyden lisääminen. Nuorisovaltuuston ehdotusten pohjalta Emmit hankkivat nuorisotilaan verhot ja

erilaisia nuorten toivomia julisteita.

Suuritöisin yksittäinen hanke oli vanhan rullalautarampin rungon kunnostaminen.

Hanke kokonaisuudessaan on hyvä esimerkki siitä miten klubien yhteistyöllä ja Arne Ritari säätiön tuella saatiin aikaan suuri ja näyttävä hanke.

Nuoret itse ovat todenneet, että tila on nyt hyvä kokonaisuus josta ei puutu mitään. Hankitut laitteet ovat olleet suurelta osin jo toista vuotta käytössä ja ne on pidetty hyvässä kunnossa.

LC Pihtiputaan ja LC Pihtipudas Emmien leijonat ovat olleet tyytyväisiä yhteistyöhankkeeseen. Olemme voineet toteuttaa hienolla tavalla teemaamme: “Yhdessä nuorten kanssa”.
*Pekka Arkilahti
LC Pihtipudas*

Saarettaret kokoontuivat kehittämään klubin toimintaa

Saarijärven Saaretar-klubin naiset järjestivät marraskuisen tapaamisensa Moda Järvinen -vaateliikkeen tiloissa normaalin Pesu Oy:n tilojen sijaan. Kahvin, pullan ja seurustelun ohella kehiteltiin ideoita leijonatoiminnan edistämiseksi. Muun muassa kynttilöiden valamiseen värvättiin vapaaehtoisia.

Paikalle saapunut piirikuvvernööri Eija Kiljala korosti tuoreen, vasta puolentoista vuoden ikään ehtineen naisklubin tärkeyttä.

– Naiset tuovat uutta näkemystä leijonien toimintaan. Joskus ideat ovat niin hyviä, että miehiä saattaa ärsyttää, Kiljala letkautti kokouksen alkupuheessaan.

Klubin presidentti Elina Lehtinen (keskellä) organisoii kokouksen Moda Järvisen tiloihin.

Kiljala kertoi myös Suomen leijonaklubien teemasta, jonka tarkoitus on saada nuoria mukaan leijonien toimintaan. Esimerkkinä hän kertoi Pudasjärven Emmien nuorisotalon sisustusprojektista.

– Me olemme maailman suurin palvelujärjestö, se saa näkyä ja kuulua, Kiljala motivoi vielä lopuksi.

Sami Lindfors

LC Sumiainen panostaa lasten turvallisuuteen

LC Sumiainen lahjoitti perinteidensä mukaisesti Sumiaisten koulun ekaluokkalaisille pyöräilykypärät. Uutuutena koululaiset saivat kypärien lisäksi heijastimilla varustetut turvaliivit.

“Lahjoituksilla on ollut myös näkyviä vaikutuksia.”

– Aktiiviteetti on saanut kauttaaltaan positiivisen vastaanoton. Lapset ovat olleet mielissään turvavälineistä. Myös opettajilta saatu palaute on ollut kannustavaa, kertoo Sumiaisten lionsklubin presidentti Olavi Äikäs.

Pyöräilykypäriä on luovutettu ekaluokkalaisille vuodesta 1995 lähtien 15 vuotena, joten kyseessä on pitkän linjan traditio. Toimintaa on tarkoitus jatkaa myös tulevana vuosina.

– Lahjoituksilla on ollut myös näkyviä vaikutuksia. Kypärät ja turvaliivit ovat olleet lapsilla ahkerassa käytössä koulumatkojen lisäksi myös vapaa-ajalla, Äikäs huomauttaa.

Ilmari Hiltunen

Keski-Suomen piirin kuulumiset

G-piirissä klubeilla on jatkuvasti mielenkiintoisia aktiviteetteja. Varoja on kerätty harrastustoiminnan edistämiseen ja stipendien jakamiseen paikkakunnan koululaisille.

Lapsille on järjestetty tapahtumia eikä vanhuksiakaan ole unohdettu. Koululaisten vanhemmille on Lions Quest-toiminnan merkeissä aloitettu Palokan koulussa keskustelutapaamisten sarja. Aiheet ovat kasvatukseen liittyviä kuten vuorovaikutustaitojen harjoittelua, kiusaamisesta ja päihteistä puhumista, arvojen ja palvelemisen pohdintaa.

Yhdessä nuorten kanssa G-piirin tiedotuslehteä Metso-Leijonaa tehdään nyt kolmatta kertaa yhdessä Korpilahden Alkio-opiston viestintälinjan opiskelijoiden kanssa. Piirin alueella on viime vuosi-
na tehty näyttäviä hankkeita kuten Karstulan ja Kirkkovuoren näkötornit, Pihtiputaan nuorisotilaprojekti ja Saarijärven vanhusten palvelukodin puisto.

Vuosikokouksen hyväksy-

mään talousarvion käsittelyn yhteydessä päätettiin tukea Viitasaarella järjestettävää nuorisoleiriä ”Lucky Lake Lions Camp”. Vastuuklubeina toimivat Viitasaaren Lions-klubit. Päättyneen kauden aikana saatettiin loppuun maailman laajuisen näönsuojelukampanjan Sight First II-keräys. Piirimme alueella kerättiin kampanjan aikana 113 000 \$ kehitysmaiden näönsuojelutyöhön.

Sen jälkeen kun naisklubeja on ollut mahdollista perustaa, naisjäsenten osuus on vuosittain kasvanut. Naisjäseniä kaivattaisiin kovasti lisää tekemään leijonien palvelutyötä. Tavoitteemme päättyneelle kaudelle oli perustaa neljä uutta naisklubia. Saimme ajatuksen viriämään sekä Vaajakoskella että Jämsässä. Uudet naisklubit ovat LC Vaajakoski/Ewe ja LC Jämsä/Lyyli. Uudet jäsenet ja uudet klubit tuovat kaivattua palveluvoimaa.

Tulevan vuosikokouksen haastavista järjestelyistä vastaavat Jyväskylän seudun klubit. Vuosikokous tuo

paikkakunnalle noin 2000 ihmistä. Liiton vuosikokous tuntuu paikkakunnalla kokousvieraiden käyttäessä paikkakunnan palveluja.

Liitto on järjestänyt johtajuusvalmennuskoulutusta ja piirimme on koulutettu valmentajia. Valmennuskoulutuksella tavoitellaan toimintatapojen uudistamista. Tavoite on, että yhä useampi työkäinen voisi tuntea Lions-toiminnan omakseen. Klubeissa tehdään työtä yhdessä, mikä antaa hyvän olon tunnetta. Yhteiset kuukausitapaamiset on mahdollista tehdä viihtyisiksi.

Keskustelu yhdistyksen ja talkootyön verotuksesta on aiheuttanut epävarmuutta myös klubeissa. Jos tulot menevät verolle, monet ovat valmiita panemaan hankat naulaan. Klubien tavoite on jakaa kaikki yleisöltä ja yrityksiltä keräyksillä ja muilla toimenpiteillä saatu tulo lyhentämättömänä eteenpäin hyväntekeväisyyteen. Jos yhteiskunta sakottaa perimällä aikaan saadusta tuloksesta veron, motivaatio tekemiseen häviää. Vaikka vero on

tuotosta vain osa, se kuitenkin voi viedä halun uurastaa.

Verottajan näkemyksen mukaan sellainen yhdistyksen toiminta, mikä kilpailee samalla alalla olevien yritysten kanssa, voi johtaa vero-seuraamuksiin. Tällöin kyseessä on liiketoiminnan harjoittaminen. Samoin erityisosaamista vaativa talkootyö, kuten esimerkiksi asennustyö, voi aiheuttaa verovaikutuksen. Lions-klubit jakavat keräystuotot lyhentämättömänä eteenpäin, tuotoilla ei kateta klubin hallinnollisia menoja. Klubin jäsen ei saa korvausta tekemästään talkootyöstä.

Olen tyytyväinen viime kauden toimintaan piirimme klubeissa. Klubeissa kannattaa panostaa jatkuvasti toiminnan kehittämiseen. Uudistuminen on avainsana klubien toiminnassa. Hyviä perinteitä ei kuitenkaan kannata heittää romukoppaan, ettei lapsi mene pesuveden mukana.

Hyväntekeväisyystyö on keskeinen osa toimintaamme. Siihen pyydän jokaista leijonaa varaamaan omasta

aikataulustaan osan, jotta asetetut tavoitteet täyttyvät. Silloin tiedät itsekin, miksi kuulut lionsjärjestöön. Ikääntyneet jäsenet on vapautettu aktiivisesta toiminnasta. He osallistuvat voimavarojensa puitteissa. Hekin voivat antaa panoksensa klubitoimintaan tukemalla ja kannustamalla aktiivi-iässä olevia. Erinomainen lions-aate elää ja voi hyvin.

Pentti Äijö
DG 08-09
Lions-piiri 107G

Viitasaaren Amazing Race

Kesällä Viitasaarella tapahtuu. Viitasaaren kaikki kolme lionsklubia LC Viitasaari, LC Viitasaari/Porthan ja LC Viitasaari/Karoliina ovat laittaneet hynttyyt yhteen ja tehneet töitä järjestääkseen kansainvälisen nuorisoleirin Viitasaarella. Leirille tulee nuoria eripuolilta maailmaa ja leiri on mitoitettu 25 nuorelle.

Myös LC Pihtipudas, LC Pihtipudas/Emmit sekä Karstulan Sirkat osallistuvat järjestämällä nuorille ohjelmaa. Leirille on suunniteltu hauskaa tekemistä, kuten saunomista, kalastusta ja erilaisia pelejä ja aktiviteetteja. Suurin ponnis-

tus on Amazing Race Viitasaaren mittakaavassa.

Leiriläiset majoittuvat Lummeniemien leirikeskuksessa Keitelejärven rannassa. Leiri on kuitenkin vain yksi osa ajasta, jonka nuori viettää Suomessa. Muun ajan nuoret asustavat isäntäperheissä.

Leiri järjestetään 31.7-8.8.2010. Leirin tarkoitus on tutustuttaa ulkomaalaiset nuoret Suomen kauniiseen luontoon, kesään ja toisiinsa, kertoo LC Viitasaari/Karoliina klubin presidentti **Tuija Siltanen**.
Jessica Viitasalo

Konginkankaan Leijonat liikkeellä palvelumielellä

Leijonien maalaustalkoot järjestettiin 15-16.5.2009 moottoripyöräonnettomuudessa loukkaantuneen asiakkaan kotitalolla. Pyöröhirsinen omakotitalo ja ulkorakennus saivat uutta maalipintaa. Talon isäntä oli tyytyväinen leijonien työsuorituksiin. Maalaustalkoisiin osallistui kahdeksan leijonaa ja yksi puoliso, joka huolehti talkooväen ruokailusta.

Konginkankaan Vanhustentalosäätiön puistonraivausaktiviteetti moottori- ja raivaussahoilla tehtiin 18.10.08. Raivaukseen osallistui yhdeksän veljeä ja mukana

oli myös puolisoja.

Kömin palvelutalolla vietettiin 5.5.09 palvelupäivää, jolloin ulkoilutettiin vanhuksia. Tapahtumaan

osallistui viisi veljeä. Vanhusten ulkoiluttamisessa oli mukana myös viisi veljeä 5.10.09.
Markku Puusti
LC Konginkangas

Talon isäntä Petri Aho, pyörätuolissa liikuskeleva Jukka Nieminen, Martti Colliander, Kari Patronen ja Matti Hytönen.

Mäntän Lionsklubin survivalit – selviytymistaistelua vai hauskanpitoa?

Syksyllä 1991 se tapahtui. Mäntän lionsklubilaiset kokivat ensimmäisen ”survivalinsa”.

Hetkinen. Siis survivalit? Voisiko joku selventää, mistä tässä on oikein kyse?

Englanninkielinen sana ’survival’ tarkoittaa suomeksi ’selviytymistä’ tai ’eloonjäämistä’. Ovatko survivalit siis jotain henkensä puolesta taistelemista?

Eivät. Monia kertoja itsekin survivaleihin osallistunut **Pekka Marttila** Mäntän Lionsklubista kertoo, että ”vaikka retkien nimi onkin noin haasteellinen, henkensä kaupalla niitä ei lähdetä rakentamaan”.

Survivaleilla sen sijaan pidetään hauskaa. Niissä on syvimmältä olemukseltaan kyse luonnossa ja yhdessä olemisesta. Käytännössä leijonat menevät luontoon retkelle, ja matkakohteet vaihtelevat kausittain.

Kahdesti matka on muun muassa suuntautunut saareen, kahdesti siirtymätaival on muuten vain tehty veneellä. Hirsilaavuilla klubilaiset ovat olleet neljästi, kuten metsästysmajallakin.

Etapit ovat yleensä olleet varsin lähellä autoteitä, koska runsasta retkivarustusta on hankala raahata pitkiä matkoja.

Aina survivaleilla ei ole järjestetty etukäteen tekemistä nuotiolla istumisen lisäksi, mutta yleensä puuhaa on kuitenkin riittänyt. Marttilan luettelema harrasteiden lista retkiltä onkin todella suuri. Jotain kuvaa reissujen mielenkiintoisuudesta antaa se, että niillä on suoritettu muun muassa hirsilaavujen rakentamista partiolaisille, metsän ja puiden arvioimista metsäalan ammattilaisten

johdolla, karaokea, luontogolfia metsästä löytyneillä puumailoilla, jäägolfia oikeilla välineillä, avantouintia – ja niin paljon edelleen...

”Yksi puroon lipsahtaminen kirjattiin onnettomuuspuolelle”

Ensimmäinen ja Marttilan mukaan myös aidoin reissu sai alkunsa Leijona-lehdessä olleesta jutusta. Leijonat päättivät yhdessä tuumin ”ottaa vinkistä vaarin”, ja pian neitsytretkelle lähti mukaan kahdeksan lions-veljeä 40:stä.

Ensimmäisen reissun suunnitelu sujui mukavasti, sillä klubiin kuului metsäammattilaisia, metsämiehiä ja eräretkeilijöitä, joita survivalien tapaiset reissut kiinnostivat luonnostaan.

Yhteisen sopimuksen mukaan retkelle sai ottaa puukon, ongenkoukun, tulitikut ja, Marttilan sanojen mukaan, ”sormustimellisen” konjakkia. Marttilan oma rinka painoi tuolloin kuitenkin 32 kilogrammaa sisältäen muun muassa leikattuja oliiveja ja taitettavan nojatuolin... mutta olipa jollain tarvikkeita mukana tuotakin enemmän!

Ateriaksi leijonat valmistivat loimulohta ja ahvenia, sienä ja puolukoita, nuotiolla paistettuja räiskäleitä ja makkaraa sekä ”erinäisiä lisukkeita ja ruokajuomia”. Lohi haettiin metsien halki kävellen lions-veljen tuttavien lohialtaasta, ahvenet ongittiin metsälammesta ja sienet sekä puolukat kerättiin luonnollisesti metsästä.

Ohjelmaan kuului ruoanhakemisen jälkeen pressulaavun pystytystä. Laavun pystyttämisen jälkeen oli taas

Luonto oli leijonien jääkaappi survival-reissulla.

vuorossa pitkä kävelylenkki Kuoreveden jylhiin maisemiin ja tutustumista alkeelliseen maanviljelystilaan. Ilta- ja yömyöhä menivät myöhemmin jutustellen ja lauleskellen.

Kukaan ei loukkaantunut reissulla fyysisesti saati henkisesti, eikä tihkusateinen sää haitannut leijonia ollenkaan.

– Yksi puroon lipsahtaminen tosin kirjattiin onnettomuuspuolelle, mutta veljiltä löytyi nopeasti kuivaa ihokasta märkien tilalle, Marttila kertoo.

”Puheenvuoroja ei tarvinnut illalla jakaa!”

Toteutuneilla 18 retkellä on ollut osallistujia/yöpyjiä 2–14, keskimäärin seitsemän veljeä per retki. Ladyt ja pennutkin ovat muutaman kerran osallistuneet päivätapahtumiin, mutta yöpyminen on aina pyhitetty vain veljille.

Yöpyminen... Puolilla reissuista leijonat ovat viettäneet yönsä puutuvissa. Muilla retkillä he ovat nukkuneet

hirsi- tai pressulaavuilla, louevaatteen alla, sotilasteltassa, veneessä tai asuntoautossa. Ja...

– Viimeisimmälle retkelle eräs veli oli hankkinut riippukeinun ja nukkui siinä yönsä makuupussiin sulloutuneena. Eipähän ilmennyt maakosteutta, ja tuleville vaellusretkille tuli kokemusta kevyestä sekä toimivasta makuuvarustuksesta! Marttila heittää.

Tuo retki tehtiin Vilpunreitillä varrella, 45 minuutin veneamatkan päässä olevaan saareen. Matkanopeus oli seitsemän solmua, Marttila ilmoittaa suorastaan saksalaisella täsmällisyydellä. Matkalle ilmoittautui kymmenen veljeä mukaan, mutta rannassa ilmoittautuneista oli tasan puolet.

Leijonat laittoivat rannassa polttopuut ja eväät veneeseen. Sen jälkeen hyppäys paatin kyytiin ja ihailemaan ruskun loistoa reitin varrella. Sää oli suosiollinen, ja klubin presidentin tarjoama samppakaljamalja loihti onnistuneet alkupuitteet survivalille.

Saareen päästyään ”maakrapujen ihmeenä” odottivat isojenkin veneiden tarpeisiin rakennettu venelaituri, uusi laavu, nuotiopaikka ja puucee.

Ilta sujui nuotiolla istuen, nuotiolla paistettuun Halloumi-juustoon tutustuen, eväitä valmistuen ja veljeshenkeä rakentaen. Yötä vietettiin unen merkeissä riippumatossa, makuupusseissa puolattialla ja lämmitetyssä veneessä. Aamulla herättyään veljet nauttivat vielä porokahvit ja laittoivat paikat siistiksi ennen lähtöä.

– Toisin kuin usein aiemmilla survivaleilla, puheenvuoroja ei tarvinnut illalla jakaa! Aamun siistimisen jälkeen sitten kotiin saunomaan ja elpymään! Hieno reissu maakravuille – mihin ja millä kulkuvälineellä ensi syksynä? Marttila summaa ja miettii jo tulevaa survivalia.

Tuomas Hämäläinen

Koulutielle leijonien avustuksella

Lionsliitto on kansainvälinen järjestö ja leijonat tekevät tiivistä yhteistyötä esimerkiksi kummilapsitoiminnan kautta. Srilankalaisia lapsia on autettu jo vuodesta 1986 lähtien ja autettavia lapsia on ollut tähän mennessä yli 1700. Tällä hetkellä apua saa noin tuhat lasta. Loput 700 ovat jo ”kasvaneet ulos” avustusprojektista.

Ossi Vuorinen on ollut kummilapsitoiminnassa mukana lähes alusta lähtien.

Hän on yhteyshenkilö Suomen ja Sri Lankan klubien välillä, joten Vuorinen on vierailut useasti Sri Lankassa ja nähnyt tuen tuottamia konkreettisia tuloksia.

Sri Lankassa köyhien perheiden keskimääräinen kuukausiansio on 10-15 euroa ja koulunkäytökulut ovat vähintään kymmenen euroa kuukaudessa, joten useilla lapsilla ei ole mahdollisuutta koulunkäyntiin ilman ulkopuolista tukea. Klubien antama rahallinen tuki menee

lyhentämättömänä autettavalle lapselle.

– Hallinnollisiin kustannuksiin menee 3-4% rahoista. Jokainen avustettu lapsi saa itselleen tuen lisäksi myös pakeitin, jossa on koulu- ja hygieniatarvikkeita, Vuorinen tarkentaa.

Sri Lankassa lapset eivät kärsi nälästä samalla lailla kuin esimerkiksi Afrikassa, mutta köyhien perheiden lapset tarvitsevat tukea koulunkäynnissä. Sri Lankassa on perusedel-

lytyksenä koulupuvun käyttäminen koulussa. Useimpina vuosina valtio ei anna minikäänlaista avustusta lapsille. – Vaalien lähestyessä valtio huoltaa lapsia enemmän antaen rahallista tukea, mutta kun vaalit ovat ohi, tuki loppuu, Vuorinen kritisoi.

Keski-Suomen alueella useilla klubeilla, kuten Muuramessa ja Karstulan Sirkoilla, on kummilapsia. Karstulan Sirkkojen **Hilkka Saarenketo** pitää leijonien tapaa auttaa hyvänä. Heillä

on pieni **Chathyrika**-niminen tyttö autettavana. He halusivat mahdollisimman nuoren lapsen, jotta voivat auttaa häntä mahdollisimman paljon. Sirkat muistavat tyttöä myös merkkipäivinä pienillä lahjoilla.

– Suosittelemme toimintaa klubille kuin klubille. Tämä on suurin tapa auttaa, sillä tiedämme rahan menevän suoraan kohteelle. On turvallista tietää mihin raha menee. Antajalle jää tästä hyvä mieli.

Hannele Yli-Viitala

Srilankalaislasten lämmin vastaanotto

Sävelillä tukea lapsille

Saavuimme ulkotulien valottaman pihan yli **Roivaisten** kotiin, jossa illan emäntä ja isäntä toivottivat vieraansa lämpimästi tervetulleiksi. Kynttilöillä somistettu koti henki ystävällistä lämpöä ja hyvää mieltä. Roivaisten kotiin kokoontui lionsklubin jäseniä, sekä Roivaisten ystäviä ympäri maakuntaa kuuntelemaan kotikonserttia, ja tukemaan leijonien työtä kummilasten hyväksi.

– Koko maailmaa emme voi

pelastaa, mutta on tärkeää, että autamme edes joitain, illan emäntä **Leena Roivaisten** korostaa. Hän kertoi Muuramen leijonilla olevan kaksi kummilasta. Kotikonsertin tarkoituksena on kerätä rahaa kahdelle srilankalaiselle lapselle ”laittamalla hattu kiertämään”.

Konsertin päätähtinä olivat tenori **Jukka Luukkanen** säestäjänsä **Petter Ohlsin**

kanssa.

Kokeneet esiintyjät täyttivät Roivaisten kodin tutuilla sävelillä kertoen tarinaa metsäpirtissä asuvasta miehestä. Heidän konserttinsa sisälsi tunnettujen suomalaisten säveltäjien, kuten Toivo Kärjen ja Reino Helismaan kappaleita, sekä venäläisiä kansanlauluja ja ranskalaisia sävelmiä.

Hannele Yli-Viitala

Huonoillakin korteilla voi pelata hyvin

Olen kahden pojan äiti. Juniori on vasta elämän alkumetreillä. Hän on siinä ihanassa iässä, jolloin hän uskoo ja luottaa itseensä täysin ja oppii joka päivä pieniä ja isoja taitoja. Kun sanon hänelle, että ”olet viisas ja kaunis!” poika menee isänsä luokse ja toistaa: ”Olen viisas ja kaunis!”

Toisen poikani kanssa olen kokenut myös ne lapsuuden- ja nuoruuden myrskyt, jolloin kaikkivoipaisuuden kuvitelmat häviävät, usko omaan osaamiseen ja luottamus itseän horjuu. Esikoiseni täyttikin juuri 18. Hänen vaikeisiin ”miksi?” kysymyksiinsä vastasin aiemmin usein, että ”olen elänyt kauemmin ja tiedän

tämän paremmin”, mutta nykyään hän tietää jo joitain asioita minua paremmin. Maaritin laulama ”lainaa vaan...” kuvaa kauniisti rinnalla kulkemista. Lapsuusvuosina vuorovaikutukselle luodaan pohja, jotta yhteinen kieli löytyisi myös nuoruuden myrskyissä. Esikoiseni kohdalla ”lainaehdot” ovat muuttumassa, mutta oma pienokaiseni hän on aina.

Itse uskon, ettei elämässä ole kyse siitä, että saisi mahdollisimman hyvät kortit. Tärkeintä on pelata mahdollisimman hyvin saamallaan korteilla. Vanhempana voin neuvoa omaa lastani elämän pelisäännöissä ja olla lähellä niin voitoissa kuin

tappioissakin. Vanhempain opintopiirissä on mahdollisuus kuulla, mikä on ollut ”valttia” muissa perheissä ja millä tavoin yhteispeli ja läsnäoleminen on onnistunut.

”Itse uskon, ettei elämässä ole kyse siitä, että saisi mahdollisimman hyvät kortit.”

Olen erityisopettaja Johanna Arho – Forsblom LC Palokka / Wilman jäsen, olen vetänyt Lions Quest vanhempien opintopiirejä Jyväskylässä. Palokassa ja Tikkakoskella on

kokoonnutta kymmenisen kertaa mukavassa vertaisseurassa jutellen, leikkien, jakaen ja saaden Quest – henkisesti.

Työskentelyyn kuuluu myös ”Vanhemmuuteen yhteisvoimin” –työkirja. Kortepohjassa kasvatusaiheisia iltoja on noin kerran kuukaudessa ja ne jatkuvat keväällä 2010. Myös Palokassa on tarkoitus koota keväällä uusi ryhmä vanhemmuutta opiskelemaan.

Vanhemmuuden opintopiiri on yksi tärkeä osa Lions Questia. Aiheina on vuorovaikutustaitojen harjoittelua, itsetunnosta puhumista, tunteitten ilmaisun pohdintaa, puhetta

koulukiusaamisesta, päihteistä, palvelemisesta, vapaaehtoistyöstä ym. Aiheet on koottu ajankohtaisten, suomalaisten haasteitten ympärille

Lasten kasvatus on meille monelle elämän tärkein ja samalla haastavin asia. Tärkeimpiä taitoja lienee vuorovaikutuksen onnistuminen. Ihanteellista olisi, jos vanhempi ja lapsi voisivat kommunikoida niin, että vuorovaikutus olisi kuin paritanssia, yhteisiä askelia, tuleviin käänkösiin ennakkointia, jossa aikuinen ”vie” turvallisella otteella.

Johanna Arho–Forsblom LC Palokka/Wilma

Aidan tekoa Ylä-Kintaudella

Valmis aita kesäillassa.

Lions toimintakauden 2007 – 2008 alussa LC-Petäjaveden sihteeri **Heikki Päiväniemi** kysyi, löytyykö klubista ammattitaitoa tehdä aita hänen pihaansa. Innokkaita tekijöitä löytyisi, mutta malli ja ammattitaito vähän arveluttivat.

Kevään 2008 aikana haettiin alan kirjoista ja Petäjavedellä olevista perinneaidoista mallia. Klubimestari **Juha Kumpunen** on ammattitaitoinen kirvesmies, joka taitaa myös aidan tekemisen. Juha esitti sopivaa mallia Heikille ja hänen vaimolleen lady **Tainalle**. He päätyivät käytännöllisen, mutta perinteisen aidan malliin. Heikillä oli kuivatut riukuaidakset

valmiina ja hän osti painekyllästettyä puuta tolppiksi.

Ensimmäiset talkoot pidettiin 1.7.2008 kuuden leijonan voimin. Ensin merkittiin tarkat aidan linjat narulla nurmikon reunaan sekä tolppien paikat. Juhan johdolla lyötiin ensimmäiset tolppavälit. Mallin jälkeen homma lähti hyvin käyntiin työpareittain.

Talkoita jatkettiin 8.7. lähes samalla porukalla. Maahan lyötiin noin 80 kappaletta painekyllästettyjä pystytolppia ja vaakatasoon laitettiin melkein 200 riukua. Aita valmistui illalla, jonka jälkeen nautittiin Heikin ja Tainan vieraanvaraisuudesta iltapalan ja saunan merkeissä.

Molempina talkoopäivinä ilma oli aurinkoinen ja lämmin. Talkoilla saatiin tuettua rahallisesti tulevan kauden avajaiskokousta. Avajaiskokous pidettiin hyvän ruoan ja juoman merkeissä Maatila-matkailu Kumpusella Petäjavedellä. Näin talkoiden tuotosta pääsivät nauttimaan kaikki LC-Petäjaveden lionit ladyineen.

Mukana näissä ensimmäisissä aidantekotalkoissa olivat **Juha Kumpunen, Timo Raiskila, Timo Kytölehto, Jouko Pekkanen, Risto Häyrynen, Ossi Väistö** ja isäntäväki **Heikki** ja **Taina Päiväniemi**.

LC-Petäjavedellä on 28 leijonaa ja jäsenenä on vain miehiä, mutta Ladytoiminta on erittäin aktiivista. Klubi on tehnyt vastaavanlaisia pieniä talkooapuja omien jäsenien esittämiin kohteisiin vuosien varrella. Klubi on muun muassa istuttanut taimia ja koonnut mainostauluja.

*Jouko Pekkanen
LC Petäjävesi*

Kielikurssilla Hollannissa

”Hi! I’m Annika from Finland.” Ensimmäinen englannin-kielinen lauseeni Hollannin maaperällä epäselvästi lausuttuna ja ääni jännityksestä täristen. Takana oli monen tunnin matka seitsemän muun suomalaisnuoren kanssa ja edessä seikkailu.

Matkani aikana minulla oli kaksi eri isäntäperhettä, jotka kummatkin asuivat maan pohjoisosassa, Friisinmaalla. Kummassakaan perheessä ei ollut ikäisiäni lapsia, mutta Hollannin lionit olivat organisoineet minulle ja Ukrainasta kotoisin olevalla Galyalle majoituksen saman katon alla.

Perheiden vaihdon välissä oli paikallisten Leojen järjestämä viikonloppu-tapahtuma, jolle isäntäperheet olivat minut ja Galyan iloiseksi yllätykseksemme ilmoittaneet. Ohjelma oli tarkoin mietitty ja yhden vuorokauden aikana ehdimme kävellä 10 kilometriä merenpohjassa, valaa kynttilöitä ja pitää grillijuhlat.

Haikeiden hyvästejen jälkeen suunnistin omalle

leirilleni ja Galya omalleen. Seuraavan kymmenen päivän maisemat olivatkin aivan erilaiset kuin aikaisemmin — Limburgin maakunnassa sijaitsevasta Noorbeekistä Belgiaan oli alle kaksi kilometriä matkaa ja Saksaankin oli alle puolen tunnin auto-matka. Siksi pääsinkin nuorisovaihtoni aikana tutustumaan pikaisesti Hollannin lisäksi myös kahteen edellämämainittuun maahan ja jouduinpa jopa hengästymään kävellessäni ylämäkeen! Nuoria leirilleni oli saapunut läheltä ja kaukaa: belgialaisen pojan muutaman tunnin automatka oli pientä verrattuna japanilaisen kaverin vuorokauden kestäneeseen matkustamiseen lentokoneella.

Matkani oli todella onnistunut kaikin tavoin. Tämä johtui varmasti osaltaan Suomen päässä olleista hyvistä infotilaisuuksista ja järjestelyistä. Iso kiitos siis Lions-liitolle!

*Annika Hokkanen,
Äänekoski*

Suomen leijonat maailmankartalle

–Kansainvälinen järjestömme LCI on arvovaltaisen tutkimuksen mukaan maailman paras. Lions-merkki on arvostettu ja hyvämaineinen. Haluan lähentää nyt etäiseltä tuntuvaa järjestöä klubeihin”, toteaa suomalaisten leijonien ehdokkaaksi Lions-järjestön kansainväliseksi presidentiksi nimetty entinen kansainvälinen johtaja (PID) **Harri Ala-Kulju**.

Suomen Lions-liiton vuosikokouksessa 2005 päätettiin, että seuraavan sopivan tilaisuuden tullen järjestömme kansainväliseksi presidentiksi pyritään saamaan suomalainen.

Tulevaksi ehdokkaaksemme valittiin PID **Harri Ala-Kulju**.

Tämän kauden kansainvälinen presidentti **Eberhard Wirfs** on eurooppalainen, hänen seuraajansa tulee USA:sta, sitä seuraava kansainvälinen presidentti Kiinasta, sitten jälleen USA:sta. Kesällä 2010 valittava 2. kansainvälinen varapresidentti on järjestömme käytännön mukaisesti jälleen amerikkalainen. Seuraavana kesänä 2011 Seattlessa onkin sitten mahdollinen Suomen vuoro.

Suomi Johtoon – hankkeen starttitilaisuus pidettiin tammi-kuussa kolme vuotta sitten. Sen jälkeen on tehty töitä tulevan ehdokkaamme tunnetuksi tekemiseksi. Tampereen Eurooppa Forumissa tehtiin suomalaista Lions-toimintaa tunnetuksi yli 600 leijonan

voimin, kun yli 450 suomalaisen osallistujan lisäksi järjestelyistä vastasi runsaat 150 leijonaa. Monet suomalaiset klubit pääsivät esittelemään omia aktiviteettejaan myös virallisen Forum-ohjelman puitteissa.

Suomessa etsitään keinoja maamme brandin kehittämiseksi ja uudentyypisen viennin synnyttämiseksi. Suurlähtetilas **Klaus Törnudd** totesi Suomi Johtoon avaustilaisuudessa mm:

– Jokaisen suomalaisen menestys kansainvälisellä forumilla tärkeässä kansalaisjärjestössä on arvokas asia koko maalle. On hyvä, että tavoitellaan johtopaikkaa”. Rotareilla,

Zonta-järjestöllä, Nuorkauppakamarilla ja partiolaisilla on jo ollut suomalainen ylin kansainvälinen johtaja.

– Suomi on nuori kansakunta ja tehtävämme on vahvistaa maamme asemaa maailmalla. Vanhat kansat, Englanti, Ruotsi, Ranska, Saksa ja Tanska ovat vuosisatojen aikana rakentaneet siteensä maailmaan ja niiden olemassaolo on itsestään selvyyttä. Suomi vasta hankkii näitä asemia ja vahvistaa paikkaansa maailmalla. Jokainen saatu näkyvä johtotehtävä lujittaa Suomen asemaa maailman kartalla, tuleva ehdokkaamme PID **Harri** toteaa.

– Haluan vedota jokaiseen suomalaiseen Lions-klubiin ja erityisesti klubin presidenttiin: pitäkää klubinne elinvoimaisena ja Lions-palvelutyö näkyvänä omilla paikkakunnillanne. Presidentin kunnia-asia on luovuttaa klubinsa seuraajalleen sekä jäsenmäärältään että palvelun laadultaan vähintään yhtä vahvana kuin otti sen edeltäjältään vastaan. Tällä tavalla varmistamme kansainvälisen uskottavuutemme ja pääsemme vaikuttamaan siihen, että kansainvälinen järjestömme tulee lähemmäs klubija, **Harri Ala-Kulju** kiteyttää.

*Markku Talvio
PDG*

Club For Five lauloi leirirahaa

LC Viitasaari Karoliina päätti rykäistä kerralla kokoon klubin omavastuuosuuden piirimme ensi kesän kansainvälisestä Lucky Lake Lions -nuorisoleiristä. Marraskuun toisena päivänä järjestetty lauluyhtye Club For Five -konsertilla tavoite täyttyi. Kukin kolmesta Viitasaaren lionsklubista on sitoutunut leiriin 1500 euron taloudellisella panoksella melko mittavien järjestelytöiden lisäksi.

“Karoliinat olivat jo kolmatta kertaa konsertti-järjestelyissä mukana”

Runsaan 300 hengen yleisö sai nauttia vetävästä laulusta ja tyylikkäästä valoshowsta. Yksi a cappella -ryhmän jäsenistä oli juurillaan. **Maija Sariola** on kotoisin Viitasaarelta ja nousi nyt laulamaan entisen yläasteensa näyttämölle. Se toi oman lisävireensä esiintymiseen.

Koko yhtye oli erittäin tyytyväinen konserttiin ja

Club For Five tarjosi näyttävän, viihdyttävän ja laadukkaan musiikkishown.

yleisön mukaantuloon ja uusimman levynsä myyntiin konsertin jälkeen. Signeeraukseen jonotettiin innokkaasti.

Neljän toimintavuotensa aikana Karoliinat olivat jo kolmatta kertaa konsertti-järjestelyissä mukana. Heti untuvikkoina tuore klubi teki yhteistyötä LC Viitasaaren kanssa Arja Korisevan kirkkokonsertin järjestämi-

sessä Punainen Sulka -keräykseen. Vuosi sitten Karoliina-klubi avusti Viitasaaren Viestiä Werner & Bros. -konsertin pykäämisessä ja junnuliikuntavarojen keräyksessä.

Mitä haasteita konsertin järjestämisessä on?

–Ensinnäkin on osattava valita sopiva esiintyjä, joka

vetää hyvin yleisöä eikä jaa kuulijakuntaa. Erityisesti pienellä paikkakunnalla tämä on tärkeää. On pyrittävä varautumaan siihen, että samasta yleisöstä kilpailevia tapahtumia ei satu päällekkäin.

–Lippujen ennakkomyynti on lähes välttämätöntä ja pienentää järjestäjän taloudellista riskiä, toteaa konsertin lippumyyntivastaava,

presidentti **Tuija Siltanen**. Kaikki menoerät on hyvä arvioida etukäteen. Esimerkiksi teostomaksu lohkaisee melkoisen osan tuotosta, eikä sen suhteen auta selitellä tilaisuuden hyväntekeväisyyslunnetta.

“Yhtye oli tyytyväinen konserttiin”

Myös töiden tasapuolinen jako jättää hyvän mielen järjestäjille. Tällä kertaa LC Viitasaari Karoliina sai talkooavuksi paikallisia miesleijonia tuolien kantajiksi, järjestysmiehiksi ja liikenteen ohjaajiksi. Siitä heille sydämelliset kiitokset.

Lucky Lake Lions -leirin järjestelyt ovat hyvällä mallilla ja toivomme kaikkien klubien hoitavan piirin suosittaman tukimaksun 5 euroa/jäsen hyvissä ajoin leiritilille. Leirin englanninkielisiin kotisivuihin voi tutustua osoitteessa: www.lucky.lakelions.blogspot.com

*Pirjo Nyman
LC Viitasaari/Karoliinat*

Siperialaiset jatkavat menestystään

Lions Club Viitasaari Porthan on jo vuodesta 2005 järjestänyt paikkakunnan nuorisolle hiihtolomaviikon alkajaisviikonloppuna Siperialaiset -tapahtuman. Tapahtuma on suunnattu erityisesti niille koululaisille, joiden vanhemmilla ei ole varaa tai mahdollisuutta lähteä hiihtolomamatkalle paikkakunnan ulkopuolelle.

Tapahtuman nimi Siperialaiset oli itsestäänselvyys, koska ensimmäisen tapahtuman aikana oli -27 astetta pakkasta. Tapahtumapaikkana on kaupungin keskustan tuntumassa sijaitseva runsasluminen Savivuoren alppihiihtokeskus ja sen vieressä oleva Lummeniemien leirikeskus, jossa ruokailu tapahtuu.

Idean isänä ja aktiviteetin alulle panijana oli kauden 2004 - 2005 presidentti **Ilkka Kempainen**. Ilkan esittämä aktiviteetti todettiin veljien mielestä sopivan hyvin klubin tyyliin. Näin alkoi idean kehittäminen tapahtumasta, jossa päihheet olisivat pannassa.

“Tapahtuman ideana on saada nuoret oivaltamaan, että hauskaa voi pitää ilman nautintoaineitakin.”

Alusta alkaen oli itsestäänselvää, että aktiviteetista tulisi päihteeton, vaikka mitään

erityistä valistusta tai tietoisuutta illan kuluessa ei ollut tarkoitus antaa. Aktiviteetin yhtenä tavoitteena on saada paikalle saapuneet nuoret oivaltamaan, että yhdessä voi pitää hauskaa, viihtyä sekä nauttia toinen toisensa seurasta ilman nautintoaineita.

Aktiviteettiin kuuluu osallistujille maksuton laskettelurinteiden ja –välineiden käyttö. Lisäksi alueelle rakennettiin rastirata, jossa on rastipisteitä curlingista aina köysirataan asti. Rasteilla veljet valvovat suoritusten oikeaa toteuttamista ja kirjaavat leimat nuorten esittämiin rastikortteihin. Kun nuoret ovat selvittäneet radan, heille tarjotaan ruhtinaallisen suuri hampurilaisateria, joka

runsaudellaan lyö kaikki “makbigit”.

Tämä, kuten moni muukin klubin toteuttama aktiviteetti, ei olisi onnistunut näin hienosti ilman aktiivisten ladyjen pyyteetöntä yhteistyötä. Leidit järjestivät Siperialaisiin osallistuvien nuorten ruokailun seurakunnan leirikeskuksen tiloissa.

LC Viitasaari Porthanin toteuttama aktiviteetti ei ole jäänyt polkemaan paikalleen vaan sitä on kehitetty ja uudistettu vuodesta toiseen. Vuonna 2010 järjestettävässä tapahtumassa on uutta veljien soitulasku ja illan päättävä ilotulitus. Näillä näkymin tähän iltaan tulee myös osallistumaan ihmisiä virolai-

sesta ystävyysklubista LC Elvasta, joten kansainvälisyyskin on vahvasti edustettuna.

Tapahtuma on muutamassa vuodessa vakiinnuttanut asemansa ja saanut koululaisien vankkumattoman suosion. Monet koululaiset haluavat käydä Siperialaisissa ennen muualle suuntautuvaa hiihtolomamatkaa. Palveluaktiviteetti on myös saanut runsasta julkisuutta mediassa ja näin tuonut sekä klubiamme että paikkakunnan leijonatyötä tunnetuksi.

*Timo Toiviainen
LC Viitasaari Porthan
Presidentti*

Kävelyhumppaa ja peräkonttikirppistä

Peräkonttikirppis Jämsän tapaan.

LC Jämsä / Vanha Jämsä järjesti tänä vuonna talkooperiaatteella tansseja Jämsän seudulla. Tanssiopetuksesta vastasi **Heikki Savolainen** yhdessä vaimonsa **Seijan** kanssa. Työ oli opettajille vapaaehtoista, ja pieni osallistumismaksu lahjoitettiin kokonaisuudessa Ladyjen kummilapselle Sri-Lankaan.

– Tanssiharjoituksissa harjoittelimme tangoa, foksia, valssia, fuskua, kävelyhumppaa ja sambaa. Kurseilla menimme vain lähinnä perusaskelia, joilla pärjää hyvin tanssipaikoilla. Näillä näkymin emme

kuitenkaan järjestä tulevana vuonna tanssikurssia, sillä lämpimän tilan löytäminen on tuottanut vaikeuksia, Savolainen kertoo.

Klubi järjesti kesällä myös Tampereelta rantautuneen idean peräkonttikirppiksestä

– Kirpputori sai hyvän vastaanoton, tulipa yksi myyjä Ylöjärveltä asti kun Pirkkahallin vastaavaan kirppikseen ei enää mahtunut. Peräkonttikirppikset jatkuvat taas ensi keväänä ja kesänä.

Ville Jaako

Sadekatos Vilppulan liikennepuistoon

Lasten Liikennepuistohanke oli LC Vilppulan mittava voimannäyte kymmenisen vuotta sitten klubin toimiessa hankkeen vetäjänä ja toteuttajana. Viime kesänä Vilppulan satama-alue sai uutta ilmettä ja viihtyisyyttä kun paikalliset leijonat lahjoittivat sadekatos liikennepuistoon.

Joulukadun ja -lehden tuotoilla rahoitettuun aktiviteettiin kului rahaa lähes 10 000 euroa. Hankkeessa oli mukana myös Aarne Ritari -säätiö. Vilppulan Kivijaloste lahjoitti pohjatöihin tarvittavan murskeen. Leijonien työssäkäyntikertoja kirjattiin kaikkiaan 86 ja niistä kertyi yhteensä noin 210 työtuntia. Rakennushankkeen vetäjänä ja pää-

Vilppulan liikennepuisto sai uutta ilmettä sadekatoista.

mestarina toimi veli **Pauli Keskinen**.

Klubin presidentti, veli **Heikki Kivinen**, luovutti katoskaupungin edustajana toimineelle sivistystoimenjohtaja **Taina Peltoselle**. Näin saatiin Vilppulan vene-

satamaan ja suosittuun lasten vapaa-ajan kohteeseen viihtyisyyttä ja monimuotoisuutta. Samalla myös Leijona-toiminta sai myönteistä julkisuutta suuren yleisön keskuudessa. *Juhani Orpana / LC Vilppula*

Joulun tunnelmaa Tikkakoskella

Joulupanda saapui ilahduttamaan Tikkakosken torille.

LC Tikkakoski järjesti lauantaina 12.12.2009 jokavuotisen Joulutori-tapahtuman Tikkakosken keskustassa. Taloudellisten voittojen sijaan toritapahtuman tarkoituksena oli nostattaa paikkakuntalaisten joulumieltä ja tuoda iloa kyläläisille. Joululaulut raikuivatkin torilla ihmisten kierrellessä kojuja samalla kun Lions Clubin jäsen **Veli-Matti Huttunen** esitteli tapahtuman antia.

Torimyyjät olivat saapuneet esittelemään monipuolista valikoimaansa, josta löytyi niin joulupöydän herkuja kuin myös persoonallisia lahjaideoita. Sienineuvojalla oli tarjolla laaja 20 lajin valikoima kuivattuja sieniä aina suppilovahveroista haaparouskuihin. Viereisellä pöydällä puolestaan myytiin Mannerheimin Lastensuojeluliiton tuotteita Tikkakosken Pallon tyttöjen salibandyjoukkueen hyväksi.

Joulutorilta saattoi myös löytää käsityönä tehtyjä intialaisia pussukoita sekä perinteisiä villasukkia ja lapasia monissa eri väreissä. Uutuutena esiteltiin veitsenteroituspalvelu, joka oli vastikään aloittanut paikakunnalla.

Paikalla oli paljon pieniä lapsia, joiden iloksi torilla nähtiin Joulupanda jakamassa karkkeja perheen pienimmille.

Pienessä pakkassäässä oli lisäksi mahdollista nautiskella Lions Clubin myymistä makkaroista ja leidien kahvi- ja pullatarjoilusta. Myynnissä oli myös glögiä, pipareita ja arpoja. Joulutorin tuotot menevät hyväntekeväisyytenä Tikkakosken nuorisotyön hyväksi.

Tiia Hytönen

I lvekset syysretkellä

Syyskuun viimeisenä maanantai-iltana LC Mänttä Ilveksen leidit ja veljet lähdimme tutustumisretkelle Jaakkoin suolle.

Metsäntutkimuslaitoksen Jaakkoin suon koeojitusalue sijaitsee Mänttä-Vilppulan kaupungissa. Koeojitusalue on Suomen vanhin. Alueen ojitus aloitettiin 1908 ja seuraavana vuonna alettiin seurata ojituksen vaikutusta maanpinnan painumiseen.

Saimme oppaaksemme Jaakkoin suolle Metlan Parkanon tutkimusaseman aluetiedottaja Aimo Jokelan, jonka johdolla kiersimme reitin. Matkan varrella saimme tutkimustuloksiin pohjautuvaa tietoa ojituksen vaikutuksista pohjaveden korkeuden säätelyyn ja puuston kasvuun.

Markku Alkula / LC Mänttä Ilves

Ruskaviikko Lapin maisemissa

Himoksen lionsklubilla on perinteenä viettää ruskaviikko Lapissa. Neljä ensimmäistä kertaa olivat tavanomaisia vaelluksia, joissa majoitukset kannettiin mukana. Vaeltajien mukavuudenhalu on kuitenkin kasvanut ikääntymisen myötä, joten viimeisen kahdeksan retken aikana olemme siirtyneet majoituksessa vuokramökkiin. Vaellukset ovat keskittyneet pääasiassa Pohjois-Lappiin, ainoastaan Naruska on ollut hieman eteläisempi kohde.

Tämän toimintakauden retki kohdistui pääosin Urho Kekkosen kansallispuistoon, jossa majoituimme mökkiin Kaksilauttasessa. Maastossa tuli nähtyä monia tuttuja paikkoja, kuten Vellinsärpimää, Rumakurua ja Iisakkipäätä.

Retki dokumentoitiin kuvin, jotka esitettiin kuukauden päästä palautetilaisuudessa.

Suunnistuksen seurannassa käytettiin useita satelliittipaikantimia. Toteutuneet vaellukset kirjautuivat metrien tarkkuudella karttatietoineen koneelle.

Kokkivuoroja oli kuudelle veljelle. Jokainen teki vuorolaan aamupalan ja retkeltä palattua päivällisen kykynsä ja mielikuviansa mukaan. Tiskivuorot olivat myös jaettu. Tarjoilu oli onnistunutta, jos vaakaan on uskomista, sillä kenenkään paino ei pudonnut.

Nykyisten retkien lähtökohdiana on sopivankokoisen majoituspaikan löytäminen syyskuun toisen tai kolmannen viikon ajaksi. Parhaat vaellusviikot tapahtuvat Lapin alueella.

Osanottajat ovat pääsääntöisesti yrittäjiä tai eläkkeen nauttijoita. Ikäjakama on ollut 57- 81 vuotta. Ryhmän

Lounastauko Naruskassa 2007 Heikki Närhi (vas.), Pauli Nevalainen, Raimo Tuominen, Kalevi Rinkinen, Juha

koko on yleensä 6-9 henkeä, joista noin 70 % on vakituisesti mukana olevia. Seuraavan retken suunnittelu tapahtuu saunailtojen jälkeisissä ideariihissä, joissa kartoitetaan paikkoja missä ei ole vielä käyty, ja niitähän riittää.

Seuraava retki on jo valmiiksi suunniteltu, ja tarpeelliset

varaukset tehty. Kolmastoista ruskaviikko vietetään ensi syyskuun puolivälissä, Kutturin maastoissa.

Uudesta retkikohteesta ja ajasta on laitettu huhu kiertämään. Muutamaa viikkoa ennen retkeä lähtijät kokoontuvat päättämään yhteisestä matkustamisesta sekä varus-

tautumisesta varsinaiseen vaeltamiseen että muonitukseen.

Vaelluksesta ei ole mitään virallista organisoitua, toimintasuunnitelmaa tai kirjanpitoa, päätökset syntyvät huutoäänestyksessä. Kulut ovat tämän kokoisella ryhmällä varsin kohtuullisia.

Muille klubeille emme uskalla suositella tämän tapaista toimintaa, sillä siihen voi jäädä koukkuun. Menot koostuvat pääosin yhteisistä ruokakuluista eikä tuloja ole kuin tulomatka. Vaeltaminen on raskasta, hiertymiäkin saattaa ilmestyä yllättäviin kohtiin ja korkeuskäyristä voi tulla painajaisia. Jos jostain syystä päätätte matkia meidän toimintaamme, muistakaa päätöksen olevan omanne.

Raimo Tuominen
LC Jämsä/Himos

Kirjailija Mikko Strang toivottaa nuoret tervetulleeksi lionsklubiin

Korpilahden osuuspankin alakerrassa sijaitsevaan kokoustilaan virtaa tyylikkäisiin asuihin sonnustautuneita miehiä, jotka poikkeuksetta ovat jo hieman ikääntyneempää vuosimallia. Kaikki nämä arvokkaasti esiintyvät herrasmiehet ovat

saapuneet Korpilahden lionsklubin kuukausittaiseen kokoukseen.

Itse olen tullut tilaisuuteen haastattelemaan **Mikko Strangia**, joka on leijona, kirjailija ja entinen ammattisotilas. Hän on kirjoittanut

useita kirjoja, joista viimeisin käsittelee vuonna 1941 Jyväskylässä perustetun jalkaväkirykmentti 48:n vaiheita jatkosodassa.

Uuden kirjansa tekemisen Strang aloitti tammikuussa vuonna 2008. Kirja käsittelee

keskisuomalaisten ja Pirkka-Hämeestä kotoisin olevien sotilaiden matkaa läpi jatkosodan. Kirjassa on uusia haastatteluja rykmenttiin kuuluneilta veteraaneilta, jotka olivat kirjaprojektissa mukana positiivisella asenteella ja kertoivat avoimesti kokemuksistaan sodassa. – Kirja on tehty yhteistyössä Kimmo Sorkon kanssa, Strang painottaa.

Opus sisältää myös ainutlaatuista kuvamateriaalia suoraan veteraanien henkilökohtaisista kokoelmista. Kirja on täydennetty versio Kari Virtasen vuonna 1986 tekemästä jalkaväkirykmentti 48:n historiasta, joka myytiin loppuun jo 1980-luvulla.

Kirjoittamisen lisäksi Strang oli viime vuonna myös Korpilahden lionsklubin presidenttinä. Hän harmittelee sitä, että nuoria ihmisiä ei leijonien toiminta näytä kiinnostavan. Korpilahden lionsklubi on

lähinnä vain vanhojen herrojen kerho. – Nuoria otettaisiin mielellään mukaan, mutta he tuntuvat olevan liian kiireisiä. Vaikka aktiviteetteihin osallistuminen viekin jonkin verran aikaa, ei lionsklubin toiminta vaadi ajallisesti suuria uhrauksia, hän valistaa nuorisoa.

Korpilahden lionsklubin aktiviteetit ovat yksinkertaisia ja hyödyllisiä.

– Esimerkiksi jos jollakin vuotaa talossaan katto eikä hän itse pysty sitä korjaamaan, niin silloin me menemme porukalla paikalle ja korjaamme katon. Teemme töitä vaatimattomasti, emmekä pidä suurta meteliä asioistamme, Strang summaa ajatuksensa klubin toiminnasta.

Johannes Lomma
Kuva: Joni Uusimäki

Mikko Strang käsittelee uutta teostaan kuin vastasyntynyttä lasta.

Videopajaprojekti starttaa Kivijärvellä

Viime vuosina on nuorison keskuudessa tapahtunut huolestuttava kehitys Suomessa: Koulukiusaamiset, holtiton kaahailu moottoriajoneuvoilla, päihteiden käytön järkyttävä kasvu, mielettömät ampumavälikohtaukset. Mitä on tapahtumassa? Vaadimmeko liikaa lapsiltamme? Onko yhteisöllisyytemme kadoksissa?

Näitä samoja asioita myös Kivijärven Lions Clubin veljet ja ladyt ovat pohtineet. Mehän olemme palvelijoita. Kivijärven 1400 asukkaan kunnassa ongelmat eivät ole niin suuria kuin monissa Etelä-Suomen ruuhkakaajamissa, mutta huolestuttavaa kehitystä on täälläkin havaittavissa. Pitää löytää keinoja, joilla eri ikäryhmät löytäisivät toisensa, kuinka paremmin ymmärtäisimme toisiamme ja kuinka saisimme yhdessä ongelmat selvitettyä. Ongelmana myös se, että lapsem-

me nuoreksi vartuttuaan joutuvat lähtemään muille paikkakunnille kouluttautumaan ammattiin. Valmistuttuaan ammattiinsa he löytävät puolison ja vielä työpaikankin. Väki ja palvelut vähenevät, kun nuoren kiinnostus omaan

kuntaan vähenee.

Näihin ongelmiin Kivijärven Lions Club lähti etsimään ratkaisuja. Viime vuoden kevätkokouksessa asetettiin klubille tulevan kauden, 2009 – 2010, uudeksi teemaksi

“Nuorten aktiviteetit”.

Niinpä ideoimme aktiviteetin, jossa hankimme nuorten käyttöön yksinkertaisen videokuvauksen- ja editointilaitteiston yhdessä Kivijärven kunnan sekä Keski-Suomen Osuuspankin kanssa. Videoi-

den tuottamiskoulutus järjestetään kerhokuukausena toimintana. Tavoitteena on kouluttaa nuoria käyttämään videokuvauksen- ja editointilaitteistoja ja siihen liittyviä ohjelmistoja.

Tarkoitus on saada nuoria rakentavan tiimityöskentelyn pariin ponnistelemaan yhdessä oman kunnan parhaaksi ja myös saada videokooosteita, joilla tehdään Internetin kautta Kivijärveä tunnetuksi muulle Suomelle tai jopa maailmalle.

Tärkeimpänä tavoitteena on, että eri ikäpolvet löytäisivät toisensa ja me yhdessä löytäisimme jälleen oman yhteisöllisyytemme. Uskomme, että näin me tulisimme paremmin tutuksi nuorille ja samalla kohottaisimme heidän kiinnostustaan Leijona-aatetta kohtaan.

Heikki Näsi/
LC Kivijärvi

Nuorison video- ja editointihankkeen lähtölaukaus Kivijärven 9-luokkalaisille.

Räyh! 2012 leijona karjuu Jyväskylässä

Jyväskylän seudun lionsklubit järjestävät vuonna 2012 Suomen Lions-liiton 59. valtakunnallisen vuosikokouksen. Kokousviikonloppu on suurin leijonatapahtuma Euroopassa, se sisältää kymmeniä erilaisia tapahtumia, ja mukaan odotetaan noin 3000 osallistujaa. Vuosikokous itsessään on suomalaisten leijonien korkein päättävä elin, jossa esimerkiksi valitaan liiton seuraavan kauden johto ja päätetään tulevista teemoista.

VK2012 Jyväskylä pidetään pääosin Jyväskylä Paviljongissa. Tapahtuman teema on ”Leijonat liikkeelle”. VK 2012 sisältää monia uudistuksia, kuten kokouksen keskittäminen yhdelle päivälle, mikä mahdollistaa sunnuntain käyttämisen erilaisiin uusiin tapahtumiin,

joissa teema näyttelee tärkeää osaa.

Kokouksen järjestely-oikeutta anotaan aina neljän vuoden päästä pidettävälle kokoukselle. Kokouksen järjestelyistä vastaa Jyväskylän alueen leijonista koottu päätoimikunta. VK 2012 päätoimikunnan puheenjohtajana toimii liiton entinen puheenjohtaja **Heikki Pamilo** LC Jyväskylä/Harjusta. Hän sanoo, että yksi tapahtuman tärkeimmistä pointeista on toisten samanhenkisten ihmisten tapaaminen.

– Vuosikokouksen yhteydessä pidetyt mieleenpainuvat iltajuhlat ovat yksi viikonlopun kohokohdista, jolloin unohdamme virallisen edustamisen ja keskitymme sosiaaliseen yhdessäoloon. Kokousviikonloppuun ovat tervetul-

leita kaikki suomalaiset leijonat perheenjäsenineen, Pamilo kertoo.

– Tällaisen suur tapahtuman toteuttaminen vaatii paljon rahaa. Pyrimme kuitenkin saamaan kustannukset mahdollisimman alhaisiksi vapaaehtoistyön ja sponsoroinnin avulla. Päätoimikuntamme ansaitsee jo tässä vaiheessa suuren kiitoksen. Olen varma uudistuvan kokousviikonloppumme onnistumisesta, koska olemme saaneet rautaiset ammattilaiset eri sektoreillemme vetäjiksi, Pamilo summaa.

Johannes Lomma

Kuusivarkkaissa luvan kanssa

LC-Kuorevesi teki 12.12.2009 aamuhämärissä perinteisen joulukuisen ”iskunsa” metsään kaatamaan kuusia - ja ihan luvan kanssa. Tuloksena oli reilut parikymmentä kuusta, jotka luovutettiin paikalliselle partioseuralle edelleen myytäväksi. Teksti ja kuva: Heikki Paavisto/ LC Kuorevesi.

Metso-Leijona

2009-2010

Krakovan hyvin säilynyt arkkitehtuuri yllätti

LC Jyväskylä/Jyvässeutu teki kesällä 2009 Puolan kierto-matkan.

Suuntasimme pikkubussilla Varsovasta lounaaseen Oswiecimiin, jossa vierailimme Auschwitz-Birkenau keskitys- ja tuhoamisleirimuseoissa. Oppaanamme toimi paikallinen nuori mies, jonka isoisä oli ollut tässä holokaustin kuoleman- tehtaassa.

“Vaikuttavin saleista oli Kingan kappeli, jonka kaikki koristeet, kristallikruunut ja alttaritaulukin on veistetty suolasta.”

Kun astuimme leirialueelle, se alkoi omalla hiljaisella tavallaan muistuttaa sinne joutuneiden ihmisten kärsimyksistä ja järkyttävistä kohtaloista. Liikuttuneina kuuntelimme asiantuntevan oppaamme selostusta parakissa nro 4, jossa on nähtävänä vangeilta leikattuja hiuksia ja vankien tavaroita.

Ajomatkamme jatkui noin 50

km itään Puolan entiseen pääkaupunkiin Krakovaan. Krakovassa lumosi paljolti arkkitehtuurista syntyvä tunnelma, porvarillisuus ja ennen kaikkea käsin kosketeltava historia, joka kätkeytyy muureihin, kivitaloihin, kirkkoihin, museoihin ja taidear-teisiin.

Kaupunkikuvaa hallitsevat kymmenet kirkontornit muistuttavat kirkon tärkeästä merkityksestä puolalaisille. Ihastelimme keskiaikaisen yliopiston vanhan pääraken-nuksen Collegium Maiuksen sisäpihaa ja fransiskaani-kirkkoa ja kävelimme kehä-puiston käytäviä pitkin Wawelin linnakukkulalle.

Wawelilta Grodzka- eli Linnakatu osana ns. kuninkaantietä johdatti meidät vanhankaupungin ytimeen kaupungintorille. Se on ollut monien Puolan historian keskeisten tapahtumien näyttämönä ja sen reunustan talot aikoinaan mahtavien aatelissukujen palatseja.

Yksi retkikohteemme oli Wieliczkan suolakaivos,

Unescon maailmanperintö-listan suojelukohde. Laskeuduimme 800-vuotiaan kaivoksen portaita maan uumeniin, jossa risteilee noin 300 km käytäviä.

“Krakovassa lumosi paljolti arkkitehtuurista syntyvä tunnelma, porvarillisuus ja ennen kaikkea käsin kosketeltava historia.”

Näimme kauniita suola-veistoksia, saleja, järviä ja vanhoja kaivostyökaluja. Vaikuttavin saleista oli Kingan kappeli, jonka kaikki koristeet, kristallikruunut ja alttaritaulukin on veistetty suolasta.

Yhtenä päivänä suuntasimme bussilla Krakovasta kauniiden kumpuilevien maisemien halki Zakopaneen. Tämä Puolan talviurheilun pääkaupunki on turistille must-kaupunki, mutta hyvin epätavallinen. Kaupungissa ja sen ympäristössä kiinnittyi huomio puu-rakentamisen arkkitehtuuriin, ns. Zakopane-tyyliin. Tatran rinteeltä avautuivat huikeat

Jyvässeudun matkaseurue Varsovan vanhankaupungin toriaukiolla, taustalla Dekertin sivustan porvaristalojen päätyjä.

näkymät kaupungin yli lumipeitteisille vuorille.

Tulomatkalla kiertelimme Varsovan ydinkeskustassa hämmästellään monia pilvenpiirtäjiä ja kävimme yli 230 metriä korkeassa kulttuuri- ja tiedepalatsissa. Varsovalaiset eivät pidä tästä Stalinin lahjoittamasta rakennusjättiläisestä, koska se muistuttaa kommunismista ja miehitysvallan ajasta. Nousimme hissillä 30. kerroksen näköalakerrokseen, josta avautuivat upeat näkö-

alat joka puolelle kaupunkia.

Matkamme onnistui järjeste-lyjen ja opastusten puolesta erinomaisesti, ja olimme kaikkeen näkemäämme tyytyväisiä. Puola oli maana positiivinen yllätys, joka on pessyt kasvonsa sosialismista ja miehitysvallan ajasta yllättävän nopeasti.

*Matkaterveisin
Raimo Poutiainen
LC Jyväskylä/Jyvässeutu*

Leijonat asentavat aurausviitat Konneveden ja Sumiaisten teille

Poikkeuksellisen lumisen alkutalven pyryistä on selvitty ja syksyllä asennetut aurausviitat ovat estäneet yliauraukset, toteavat urakoitsija Esa Rossi ja Kari Savolainen.

Koneurakoitsija **Esa Rossi** auraa lumet lähes kaikilta Konneveden ja Sumiaisten paikallisteiltä. Aurausviittojen hankkimisen ja asentamisen hän on ulkoistanut Leijonille. LC Konnevesi kepittää noin puolet 70 tiekilometrin urakasta ja LC Äänekoski/Helmi loput. Tiemestariltakin keuhut saaneessa urakoinnissa naisklubi oli viime syksynä mukana toista kertaa. Konneveden miehet ovat talkoilleet jo parisen vuosikymmentä.

“Raitista ilmaa ja ulkoilua.”

– Muutaman miehen toimintaryhmiin jaettuna työ sujuu syys- lokakuussa rutiinilla, kertoo LC Konneveden presidentti **Kari Savolainen**. Raittiin ilman ja kuntoilun lisäksi saadaan muutama satanen jaettavaksi lasten, nuorten ja vanhusten tukemi- seen.

Metsänhoidollista näkökul-maa korostaa leijona **Erkki Manninen**, joka viittoja

hankkiessaan raivasi melkoi- sen pajukon ja sai työhön avuksi talon isännänkin. Tyytyväinen on myös ura-koitsija Esa Rossi, toisen kauden leijona, jonka mu-kaan lyhytaikaiseen ja tietys- sä aikataulussa suoritettavaan työhön ei tahdo palkkaväkeä saada. Yleishyödyllisen yhdistyksen, jonka säännöis- sä on maininta varojen hankkimisesta talkootyöllä, ei tarvitse myöskään maksaa urakkapalkkiosta veroja.

*Reijo Rantanen
LC Konnevesi*

LC Jyväskylän Harjulla täynnä jo 50 vuotta

Jyväskylän Harjun klubi vietti 50-vuotisjuhliansa. Klubi perustettiin silloisen Jyväskylän toisena klubina kummiklubinaan LC Jyväskylä. Perustamisjuhla oli toukokuussa 1959 ja Charter Night 14.11.1959.

Viisi vuosikymmentä sitten yhteiskuntamme asiat olivat hieman toisella tolalla. Aktiiviset uudet Lionit ottivat heti alkutaipaleellaan mittavan urakan. He perustivat Jyväskylään uuden oppikoulun, Kilpisen koulun, joka toimii edelleen samalla paikalla. Koulu ja Harjun Leijonat ovat kulkeneet yhdessä läpi vuosikymmenten. Tästä viimeisimpänä esimerkkinä on klubin osallistuminen koulun rakentamien liikuntapaikkojen rahoittamiseen.

Vuosien mittaan Harjun klubi on osallistunut Jyväskylän

seudun eri yhteisöjen tukemiseen vuosittaisin avustuksin ja palkitsemisin. Merkittävimpinä pitkäaikaisista kohdeyhdistöistä ovat mm. Kilpisen koulu, Haukkarannan koulu ja Sotainvalidien Sairaskoti. Auttamistyöhön lahjoitettavia varoja Harjun Klubi on kerännyt muun muassa joulun alla valmistetulla ja myydyllä kuuluisalla Harjun Leijonasinapilla. Klubi on valmistanut sinappia jo yli kolmen vuosikymmenen ajan.

Klubin veljeskunnan jäseniä on toiminut vuosien mittaan merkittävillä paikoilla Lions-järjestössä niin piirin kuin valtakunnankin tasolla. Uusien haasteiden kimppuun Harjun Leijonat hyökkäävät

Liikuntaprojektin johtaja, opettaja Jari Linjala, ottaa vastaan lahjoituksen klubipresidentti Sakari Happoselta.

klubitoimintaansa virittämällä ja uusia palveluinnokkaita jäseniä hankkimalla.

MOVE TO GROW
Sakari Happonen
Eero Kortelainen
valokuvat Heikki Holma
Eero Kortelainen
LC Jyväskylä/Harju

Talonmies- palveluja tarjolla

LC Jyväskylä Cygnaeus on vuodesta 2006 lähtien hoitanut sotainvalidi **Antero Saarisen** ja hänen vaimonsa **Eilan** omakotitalon pihan nurmikonleikkuun kesäisin ja lumityöt talvisin. Töiden vastuu on kuulunut klubiveljille, **Osmo Kauttoselle** ja **Mauno Joutsenelle**. Näiden päätehtävien lisäksi avustamista on laajennettu pieniin remontteihin, tori- ja kauppa-asioihin, kodinkoneiden hankinnan avustamiseen, puutarhan kunnostamiseen keväisin ja verenpainemittauksiin.

Antero ja Eila Saarisen mielestä palvelutoimikunnan aktiviteetti on ollut heille erittäin tärkeä. Iän myötä tulleet sairaudet ovat vieneet mahdollisuuden hoitaa itse

töitä ja palveluja, joita he ovat saaneet klubiveljiltä. Omakotitalo, jonka he ovat itse rakentaneet, on muodostunut heille rakkaaksi, joten siinä asuminen mahdollisimman pitkään olisi heille paras vaihtoehto.

Klubilla on varsinkin talvella myös muita aktiviteettejä. Talonmiespalvelu kuitenkin on pitkäikäisin ja monipuolisin klubin aktiviteeteista.

Mauno Joutsen
Heikki Paanila
LC Jyväskylä /
Cygnaeus

MULLISTAVA UUTUUS!

OIKEA NÄPPÄIMISTÖ JA VÄRINÄYTTÖ
TULE TUTUSTUMAAN UUSIIN SHARP-VÄRIMONITOIMILAITTEISIIN, JOISSA ON ESIIN VEDETTÄVÄ NÄPPÄIMISTÖ JA VÄRINÄYTTÖ.

SHARP

JYVÄSKYLÄ

Jyväskylän Konttoripiste Oy, Vasarakatu 9, 40320 Jyväskylä
Puh. 040 501 5237, jyvaskyla.sharpcenter@sharp.fi

Oletko jo päivittänyt S-Etukorttisi?

Liitä maksuton Visa S-Etukorttiisi, niin teet kortistasi kaikkialla käyvän maksuvälineen, jolla voit:

- Maksaa ostoksesi suoraan pankkitililtä tai luotolla, kotimaassa ja ulkomailla
- Nostaa käteistä S-ryhmän myymälöiden kassoilta sekä käteisautomaateista
- Saada korotonta maksuaikaa keskimäärin 30 vuorokautta
- Kerryttää Bonusta sekä 0,5 % maksutapaetua edun piiriin kuuluvista ostoista maksaessasi S-Etukortilla

Hae S-Etukortti Visaa verkkopankin kautta tai S-Pankin asiakaspalvelupisteestä.

Lisätietoa osoitteesta www.s-pankki.fi

A LA CARTE • PARMA • PETRA • AEG • ASTRACAST • DAMIXA • ELECTROLUX • ELICA • FESTIVO
FRANKE • KITCHENAID • MIELE • ORAS • SIEMENS • STALA • WHIRLPOOL • YLÄMAAN GRANIITTI

Meillä homma hoituu -ajatuksesi asennukseen!
Varaa suunnitteluaika soita 0207 109 520 tai www.keittiomaailma.fi

Suunnitellaan uusi keittiösi NYT!
Saat kustannusarvion remonttiisi veloitusetta.

JYVÄSKYLÄ, AHJOK. 14-16
MA-PE 10-18, LA 10-15
PUH. 020 710 9520

KEITTIÖMAAILMA
www.keittiomaailma.fi

TYYLILLÄ OMAAN KOTIIN!

Tunnistat oikean, kun innostus ja uuden ideointi valtaa mielen. Haluat muuttaa, sisustaa, tunnelmoida ja elää hyvää arkea. Liinaharjaan kannattaa tutustua!

NCC Rakennus Oy ASUNTOMYYNTI
Puh. 050 577 1679
Vapaudenkatu 48-50
Jyväskylä

Uusi kerrostalo rakenteilla Mankolaan:

MANKOLAN LIINAHARJA
Liinaharjankatu 15, Jyväskylä
Uudet **kerrostalokodit** viehättävät hyvillä pohjaratkaisuillaan. On valoisaa, nykyaikaista ja puhtaanraikasta. Asunnon hintaan kuuluu myös sisustusalan ammattilaisen suunnittelema pintamateriaalien ja kalusteiden sisustuskokonaisuus. Valitse oma tyyli ja muuta uuden kodin ensimmäiseksi asukkaaksi elokuussa 2010!

Hintaesimerkkejä:

43,0 m² mh 64.510 €	1h+tk+sauna vh 127.720 €
51,0 m² mh 71.580 €	2h+kt+sauna vh 146.550 €
69,0 m² mh 67.680 €	3h+k+sauna vh 169.110 €
86,0 m² mh 73.050 €	3-4h+k+sauna vh 199.470 €

VALITSE TYYLISI!

www.ncc.fi/liinaharja

Painotuotteet • Kuoret • Esitteet

**Ajatuksella ja
Palvelulla**

Kassa • Toimisto • Pakkaus

P-KIEKKOKIRJA

4m.fi

Puh. (014) 339 6500

KUN ON AIKA MUISTAA TAI PALKITA

LION RITARIN ARVO
ON ARVOSTETTU KUNNIANOSOITUS
KLUBISI ANSIOITUNEELLE LIONILLE

Säätiön adressit erilaisiin muistamisiin

ARNE RITARI -SÄÄTIÖ
SUOMALAISTEN LIONS CLUBIEN TUKENA
YLI 20 VUOTTA

Suomen Lions-liitto r.y.
Arne Ritari -säätiö
Finlands Lionsförbund r.f.
Arne Ritari -stiftelsen
www.lions.fi/ar-saatio

Varattu

Oivalla digiajan
mahdollisuudet.
www.kopijyva.fi

SKANSKA

Tilausajot ja matkapalvelut

Tilausajoa 9-52 paikkaisilla,
hyvin varustelluilla busseilla.

A&A Travels Oy
puh: 020 762 2666
www.a-atravels.fi

LINDELL

– TEHOKAS TOIMISTO

Monipuolinen painotalo Jyväskylässä
Nyt myös digitaalisen vauhdikkaasti!

**655 TONNIA
PAINOTÖITÄ!**

Nyt! Meillä todellakin painetaan vuodessa näin
monta tonnia paperia ja kaikki painotyöt valmistuvat
ajallaan. Se vaatii raudanluja ammattilaisia,
uusinta painotekniikkaa ja ennen kaikkea
hienoja Asiakkaita!

siirtopaino p. 0207 430 950
www.siirtopaino.com

Joko sinä saat vakuutusyhtiöstäsi viiden tähden laskuja?

On mukava saada lasku, jota ei tarvitsekaan maksaa. Yhä useammat asiakkaamme maksavat esimerkiksi suorakuituissaan pankkikautuistaan suoraan OP-leijonilla. Sitä kutsutaan keskitetyn etuna. Tulosta usatessa op.fi/luoma tai tule käymään. Etsi elämäsi OP-Puhelusta.

 Osuuspankki

SEURAAVAT LEIJONIEN
KOKOONTUMISPAIKAT
OVAT TUKEMASSA
METSO-LEIJONAA:

T:mi Tervosen koti- ja pitopalvelu,
lounasruokala Eväsreppu
(040) 5742599

Maatilamatkailu Kumpunen
(040) 7315229

Pizzapirtti
www.pizzapirtti.fi
(040) 8205487

SAARJÄRVEN
UKON SELKÄ
(03) 5315207

 Tilivirtanen
Taloushallinnon ammattilainen

- Imatran tie 19
- 41900 Petajavesi
- Puh: 0440 533 884
- sami@tilivirtanen.com
- Kirjanpito
- Tilinpaatokset
- Palkanlaskenta
- Laskutus

Suomen Lions-liiton lentopallomestaruuskilpailut
Saarijärvellä 15.-16.5.2010
Turnauksen järjestää LC Saarijärvi/Palvasalmi
Lisätietoja netistä: www.nuorellasydamella.net

"Koulutamme itseämme palvelemaan muita"

Lauantaina 24.10.2009 Vaajakosken Ewe klubi vietti perustamisjuhlaansa Vaajakosken Liekkilässä. Juhlaan oli kokoontunut suurin osa uuden naisklubin jäsenistä aveceineen sekä lukuisa määrä kutsuvieraita muista G-piirin klubeista. Charter -nightiksi kutsuttu juhla alkoi leijonien laululla ja tervetuliaismaljojen kilistelyllä. Tämän jälkeen juhluvieraat nauttivat maittavan illallisen Ewe -klubin kunniaksi.

Illallisen jälkeen uudet klubilaiset antoivat leijonalupaukset ja allekirjoittivat klubin perustamiskirjan. Liiton viime kauden puheenjohtaja **Heidi**

Rantala piti juhlapuheen, jossa hän kertoi omia muistojaan leijonissa vietetyistä vuosista. Heidi kehotti uusia klubilaisia olemaan masentumatta, vaikka "leijonaslangi" ei ihan heti aukenisikaan.

Ewejä kehoitettiin noudattamaan leijonien periaatteita parhaansa mukaan ja osallistumaan oman klubin toiminnan lisäksi myös leijonien maanlaajuisiin ja kansainvälisiin tapahtumiin.

Äänekoskella lions -toimintaan mukaan mennyt Ewe -klubin presidentti **Helvi Stolt** muutti kolme vuotta sitten Jyväskylään. Parin

vuoden ajan hän oli Jyväskylästä käsin mukana Äänekosken klubin toiminnassa. Lukuisten pyyntöjen jälkeen Helvi päätti kuitenkin perustaa oman naisklubin Vaajakoskelle.

Uudesta klubista ilmoitettiin G-piirin nettisivuilla, mutta suurin osa Ewen jäsenistä löytyi puskaradion kautta. Tällä hetkellä klubiin kuuluu 20 jäsentä, mutta uusia jäseniä on jo tulossa mukaan toimintaan.

Klubin nimi "Ewe" juontaa juurensa Vaajakosken naissaareissa asuneen patruunan vaimon nimestä. Nimeen haluttiin jotain

paikallista, joten naisklubille Ewe -nimi kävi kuin nakutettu.

Juhlissa mukana ollut, Palokan Wilma -klubiin kuuluva **Anne Nieminen**, kertoi auttaneensa Ewejä alkuun pääsemisessä. Hän toimii klubin opasleijonana ja on kertonut oman klubinsa toiminnasta sekä leijonien periaatteista Eweille.

Viime maaliskuussa perustetun klubin toiminta on pyörinyt tähän mennessä enimmäkseen perustamisjuhlan suunnittelun ympärillä. Vastapainona juhlan suunnittelulle Ewet kävivät keilaamassa yhdessä Vaajakosken miesklubilaisten kanssa sekä suorittivat hygieniapassit.

Klubin tulevaisuuden suunnitelmat presidentti kiteyttää klubin sloganin: "me koulutamme itseämme palvelemaan muita." Luvassa on ainakin vanhustyötä sekä erilaisia palvelu- ja auttamistempauksia.

Helvi kertoo klubista löytyvän innokasta porukkaa ja hän uskoo heidän saavan yhdessä paljon aikaan. Pääperiaatteena on kuitenkin se, että kaikkien ei tarvitse osallistua kaikkeen, vaan klubilaiset saavat valita aktiiviteetteja omien mieltymystensä mukaan.

Klubin "tail twisterinä" eli hyvän hengen luojana toimiva **Satu Saikkonen** ja klubin tiedotussihteeri **Leena Tarhanen** kertovat odottavansa leijonatoiminnalta hauskaa yhdessä oloa, antamisen iloa sekä palvelemista. Sadulle leijonatoiminta ei ollut ennen klubiin liittymistä tuttua, Leena taas oli saanut kosketuksen leijoniin klubin presidenttinä toimivan äitinsä kautta. Molemmat naiset odottavat innolla klubin tulevia koitoksia.

Teksti: Eve Kolari
Kuva: Johannes Lomma

Uudet klubilaiset leijonalupauksen jälkeen.

Osta leijonilta joulusinappia – säästyt Alko-reissulta

Kuvakollaasi leijonien "sinappitehtaalta". Kuvissa askartelua, sinapin keittämistä ja valmis, purkitettu tavara.

Pimenevä ilta varjostaa Morvan majataloa Juokslahdella. Koira haukkuu ulkona ja tulee kosketusetäisyydelle ikään kuin varoittaen, ettei alueella sovi liikkua kyseenalaisilla asioilla. Uskaltaakohan tässä enää astua taloon sisään? Sinne olisi tarkoitus kuitenkin astua.

Uskaltaa, uskaltaa. Sisällä ei ole mitään pelättävää. Tilat paljastuvat välittömästi valoisiksi ja ilmapiiri oikein lämminhenkiseksi. Ja katso, täällä tehdään sinappia!

Keittiön kaltaisesta tilasta löytyy sinappia sekoittavia miehiä, muun muassa tarinoinnin aloittavat **Hannu Ylä-Mella, Leo Värelä** ja **Timo Salmio**. Herrat selvittävät perustavalla tavalla, millainen projekti sinapin tekeminen – tarkkaan ottaen Jämsänseudun lionsklubilaisten Leijona-sinapin teko – oikein on.

– **Lehtisen Leena**-rouvalta tulee resepti. Ensin sekoitetaan ainekset sekoittimella hyvään malliin. Sinappikeiton kanssa pitää olla tarkkana, ettei se pala pohjaan ja tule paha maku. Keiton sekoituksen jälkeen se maustetaan konjakkia myöten. Sen jälkeen pestään ja desinfioidaan purkit, laitetaan sinapit purkkiin ja lyödään kansi kiinni. Viimeisenä lyödään lappuset tuolla, miehet kertovat.

Se "tuolla" on keittiötilojen vieressä, avarassa tilassa, jossa on kymmenkunta

isohkoa pöytää tuoleineen. Sielläkin ovat pian hommat käynnissä.

Mutta pysytään vielä tovi kyökissä. Miehillä on yhä sen verran kerrottavaa, että vielä ei ole aika katsahtaa "verhon tuolle puolen".

Ensimmäinen kerta, kun leijonat olivat itse asiassa, oli kuulemma 1980-luvulla ammattioppilaitoksessa. Sen jälkeen sinappia on "enempi ja vähempi tehty". Kyse on aina "joulupöytään tehtävästä joulusinapista".

"Sekoittamisessa tarvitaan ranneliikettä"

Leijonat myyvät sinappinsa suoramyynnillä pääasiassa yrityksille, mutta jonkin verran tavaraa menee yksityisillekin tahoille.

– Pyrimme myymään 12 purkkia kerralla. Pääosa yrityksistä ostaa juuri 12:n erinä. Yhteensä noin 400–500 purkkia myymme tänä vuonna, miehet täsmentävät.

Sinapit myydään käytännössä Jämsän ja Jokilaakson seudulla. Kyseessä on yli 20 000 asukkaan markkina-alue, joten ostajia ei tarvitse kissojen ja kengurujen kanssa etsiä, ja kauppa käy.

– Saa tästä vastinetta rahalle. Leijonanuorten toimintaan jää jonkin verran katetta, miehet myöntävät.

Mutta millä taidoilla vastine luodaan?

– Sekoittamisessa tarvitaan ranneliikettä ja tuntoa, ettei keitto pala pohjaan. Reseptiin taas tarvitaan taitoa ja tietoa lisämausteista, joiden erolla makua muutetaan. Keittömestari on tehnyt sinappia kauan, joten siitä ei pääse tulemaan mössöä.

– Vaikka purkin kyljestä etiketistä voi lukea valmistusaineet, suhteet ovat vain keittömestarien tiedossa, miehet kertovat jättäen tarkat suhteet toimittajaltakin hämärän pilviverhoon.

Keittiön työläisiltä on herunut tietoa niin perusteellisesti, että on hiljalleen aika uusien haasteiden. Sitä ennen kuitenkin sananen niin ikään kyökkipuolen tehtävissä operoivan **Juha Tyrn** kanssa. Hän jättää sinappikonaisuuteen omat mausteensa.

– Myymme sinappia yrityksille pääasiassa liikelahjoiksi, ikään kuin joulukukan asemasta. 10.11. oli yhdet talkoot, joissa saatiin 170 purkkia. Tänään tehdään mitä ehditään, Tyry selvittää.

"Koristeiden laittamiseen pitää olla vähintään piirikubernöörin kokemus"

Nyt katsomaan niitä lappusia ja sen sellaisia. Tuonne

keittiötä isompaan, monipöytäiseen tilaan. Siellä on monia keltaisissa Jämsänseudun Lionsklubin liiveissä liikuskelevia purkinkoristelijoita.

Toivo Lehtinen on yksi koristelupuolen leijonista. Osa klubilaisista kiinnittää purkkeihin etikettejä, osa sinettinauhoja – mutta Lehtisen erityisenä tehtävänä on purkkien päälle tulevien punaisten sinettinauhojen leikkaaminen. Hän selvästi pitää tästä tarkasta puuhasta.

– Olen huomannut, että tällainen sisätyö käy paremmin. Taimien istutuksessakin on oltu, mutta oli se rankkaa hommaa, Lehtinen kertoo.

– Suurajoissa olimme olleet 20 vuotta järjestysmiehtävissä ja myymässä limsaa ja makkaraa, mutta se loppui, kun Ouninpohjan erikoiskoe jäi pois. Tämä sinappi on ollut toinen rahantienauskeinomme.

Lehtinen kertoo Jämsänseudun leijonien aluksi keränneen lapsiperheiltä Piltti-purkkeja sinappia varten. Viime kesänä he kävivät sitten hakemassa 642 kappaletta tukusta löytyneitä 2,5 desilitran purkkeja.

Myynnin suhteen on hänen mukaansa oltu sen verran edellisuusia viisaampia, että tilauksia on otettu jo etukäteen vastaan.

Kenties klubilaiselta **Juhani Mäeltä** aikoinaan kuultu

vihje on ollut hyvä myyntitikikka.

– Osta joulusinappia meiltä, niin ei tarvitse käydä Alkossa – saat konjakin päälle!

Koristelutöiden parissa ahertava, sinettinauhoja, etikettejä ja koristeita paikoilleen muun salin väen kanssa sommitteleva **Taisto Polvi** ei jää lennokkuudessaan yhtään Mäen jälkeen kuvaillessaan purkkityöskentelyä.

– Purkin täytyy olla direktiivin mukainen, koristeiden laittamiseen pitää olla vähintään piirikubernöörin kokemus, hän veistelee.

Ei ihan joka pojan ja tytön puuhaa tuo sinapin parissa työskenteleminen...

Tuomas Hämäläinen

